"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen
"The Pauline Paradox Series – Part 5:Galatians."
Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå videon.
Det kan finnas smärre översättningsfel som du får ha överseende med.
Bibeltexten är hämtad från Svenska Folkbibeln, den senaste versionen 2015.
På enstaka ställen kan en annan version använts.
Vi hoppas att du skall få ett gott utbyte av videon med denna text."

Paulus Paradox Serie – Del 5: Galaterbrevet

Välkommen till avsnittet om Galaterbrevet i Paulus Paradox Serie.
Galaterbrevet anses vara den grundläggande, ”Heliga Gralen” i förståelse av att Hela Guds lag eller Toran, inte längre gäller för Guds folk.

Om du föreslår den genomsnittliga kristne att de skulle iaktta Mosebok 11 till exempel,
är det vanligaste svaret att "*läs Galaterbrevet*."
Så vi kommer att läsa Galaterbrevet. Låt oss läsa det tillsammans. Låt oss inte bara läsa det,
men låt oss pröva allt. Låt oss pröva giltigheten i en gemensam förståelse av Galaterbrevet.

Vi kommer inte bara att välja verser ur Galaterbrevet, som ofta görs.
Vi kommer också att läsa och exponera sammanhangen.
Vi förstår att Galaterbrevet redan verkar vara tydligt och begripligt för många.
Men vi ber om tålamod och begrundan av det material som presenteras.

Vi räknar med att det kan finnas två typer av personer som är intresserade av att ta del av denna undervisning. Den första kan vara en som inte förstår eller håller med om att man i tro bör observera Torahn, eller hela Guds lag. Till dem som faller inom denna grupp, rekommenderar vi starkt att du startar från början av Paulus Paradox-serie, eftersom det finns en hel del grundläggande material som ingår dessa tidigare delar, som vi kommer att använda i denna undervisning.

Den andra typen av person kan vara en som redan förstår att vi ska observera Torahn, men ändå bättre vill kunna bättre förstå och få förklarat svåra ord från Paulus. Till de i denna grupp, rekommenderar vi ändå att starta från början av Paulus Paradox Serie. Men vi anser inte att det är absolut nödvändigt.

Det kan också hända att vi går ganska fort fram i denna undervisning. Eftersom vi har för avsikt att täcka hela brevet till Galaterna, är vi tvungna att vara snabba och koncisa. Som ett resultat, kommer vi inte att stanna alltför länge på någon av punkterna i materialet. På grund av detta, kan det vara värdefullt att titta undervisningen mer än en gång för att bättre kunna absorbera och pröva allt.

Slutligen, innan vi sätter igång; Var medveten om att det kommer att finnas delar av Galaterbrevet som du kanske ville att vi skulle omfatta mer i detalj, men i stället, går vi bara framåt.

Målet med Paulus Paradox-serien är att kalla Kristi kropp tillbaka till hela Guds Ord.
Detta är vad vi tror Jesu tjänst i huvudsak handlade om, bortsett från hans offer på korset.
Således kommer vi oftast att fokusera på verserna i Galaterbrevet som ofta används för att fastställa den moderna läran om Guds lag. För att göra detta på ett effektivt sätt, kommer vi att visa hur Paulus brev är förenliga med samma budskap som Jesus Kristus hade, och det är mycket viktigt.

Här är hur denna undervisning kommer att fortsätta.

- Vi börjar först med att undersöka det sammanhang Paulus talar om i kapitel 1 och 2.

- Dessa sammanhang kommer att förklara hela brevet till Galaterna
och ge oss möjlighet att bättre förstå några av de mer utmanande verserna.
Vi kommer att tillbringa en hel del tid med detta.

- Undervisningen kommer då att uppdelas i avsnitt, fokuserade på att undersöka var och en av dessa verser med hjälp av etablerade sammanhang:

Galaterbrevet 2:3-5 - Predikade Paulus emot omskärelse?
Galaterbrevet 2:14 - Ska vi rätta oss efter omskärelsepartiet, judarna eller hedningarna?
Galaterbrevet 3:10 - Är Guds lag en förbannelse eller har vi förbannat oss själva?
Galaterbrevet 3:23 - Var Guds lag en lära som avskaffades på korset?
Galaterbrevet 4:9 - Är "Guds lag" verkligen "Svag och ett utblottade element?"
Galaterbrevet 4:21-22 - Förtröstar vi på Gud eller människor?
Galaterbrevet 5:1 - Är Guds lag "fångenskap" eller "frihet?"
Galaterbrevet 5:4 – Är att följa Guds lag detsamma som att att falla utanför nåden?
Galaterbrevet 5:18 – Leder oss "Guds Ande" bort från ”Gud lag?"

Denna undervisning är längre än de flesta. Vi kommer ibland att vara ”övertydliga” för att få fram vad som menas. Du kan överväga att använda ovanstående avsnittsmarkörer som en möjlighet att pausa och komma tillbaka när din tid tillåter.
Så låt oss börja. Galaterbrevet kapitel 1;

En introduktion för att skapa en bild av sammanhanget till Galaterbrevet.

Galaterbrevet 1:1-2

Från Paulus, apostel, utsänd inte av människor eller genom någon människa, utan av Jesus Kristus och Gud Fadern som har uppväckt honom från de döda.
Jag och alla bröderna här hos mig hälsar församlingarna i Galatien.

Här ser vi att Paulus inleder med att etablera sin trovärdighet, vilket ger de nödvändiga kraven av vikt och värde som han behövde för att få Galaternas uppmärksamhet.

Galaterbrevet 1:3-9

Nåd vare med er och frid från Gud vår Far och Herren Jesus Kristus, som har offrat sig själv för våra synder för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsåldern efter vår Guds och Fars vilja. Hans är äran i evigheters evighet. Amen. Jag är förvånad att ni så fort överger honom som har kallat er genom Kristi nåd och **vänder er till ett annat evangelium**, fast det inte finns något annat. Det är bara några som skapar förvirring bland er och vill **förvränga Kristi evangelium**. Men även om vi själva eller en ängel från himlen skulle ge er ett annat evangelium än det vi har predikat, **så ska han vara under förbannelse**. Det vi redan har sagt säger jag nu igen: **om någon ger er ett annat evangelium än det ni har tagit emot, så ska han vara under förbannelse**.

Paulus får verkligen allas uppmärksamhet i de första verserna. Han anklagar Galaterna för att följa ett *annat evangelium*. Inte bara det, han talar en förbannelse över dem som predikar det.

Senare kommer vi ta reda på vad ett "*annat evangelium*" är och hur det fastställer alla Paulus tillrättavisnigar till Galaterna framöver.

Galaterbrevet 1:10

> **Är det nu människor jag försöker få på min sida, eller Gud?**
> Eller söker jag människors gillande? Hade jag fortfarande sökt människors gillande skulle jag inte vara Kristi tjänare.

Paulus säger att han söker Guds godkännande, inte människors. Detta för att lyfta fram sina välmenade avsikter med att tillrättavisa Galaterna. Dessutom verkar det antyda att Galaterna felaktigt försökt förankra sina försök i det sociala och religiösa systemet, för att utöva påtryckningar för att påverka andra. Detta är ganska uppenbart när Paulus tidigare sa detta:

> Det är bara några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium.

Och...

> om någon ger er ett annat evangelium än det ni har tagit emot,
> så ska han vara under förbannelse.

Av detta kan vi förstå att Galaterna var påverkade av en lära som härrör från en viss grupp av människor. Kanske Galaterna höll på att vilseledas av flera personer med flera felaktiga läror.
Vi vet inte exakt ännu, men det kommer att avslöjas senare och ger oss lite mer klarhet.
Senare kommer vi att finna att det fanns en viss grupp med ”människors läror”
och ett "annat evangelium."

Dessförinnan vill Paulus betona att även han en gång påverkades av ”en annan lära”
när han var farisé. Han nämner att han var nitisk för sina fäders traditioner och att han hade gjort många fel saker.
Men när sanningen uppenbarades för honom, samrådde han inte med någon, inte heller lät han sig påverkas i fel riktning igen.

I själva verket finner vi att gruppen som ville föra in ett *annat evangelium*”, var nära relaterade till Paulus och utnyttjade hans tidigare liv som farisé för att förtala honom. Paulus säger bokstavligen;
"*Jag har varit där och gjort det och därmed är jag den bästa personen för att visa er vilka fel de begår."*
Paulus framställer detta i början av sitt brev för att skapa trovärdighet än en gång, och även bygga upp ett större förtroende hos Galaterna för att evangeliet han predikade var rätt evangelie.
Han gör också klart att han i sitt eget förflutna har gjort samma misstag som Galaterna för närvarande gjorde, vilket betyder att han är värd att lyssna på och att hans oro är befogad.

Galaterbrevet 1:11-17

> Jag vill göra klart för er, bröder, att evangeliet som jag har predikat inte kommer från människor. Jag har inte fått det eller lärt mig det av någon människa, utan genom en uppenbarelse från Jesus Kristus. Ni har ju hört hur jag betedde mig förr inom judendomen, hur våldsamt jag förföljde Guds församling och försökte utrota den. Jag gick längre i judendom än många jämnåriga i mitt folk och ivrade än mer fanatiskt för mina fäders stadgar. Men han som utvalde mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin Son i mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom bland hedningarna. Då rådfrågade jag inte genast människor av kött och blod.

Jag gick inte upp till Jerusalem,
till dem som var apostlar före mig, utan jag begav mig till Arabien
och återvände sedan till Damaskus.

Här kan du se att Paulus verkar ha starka argument för att evangeliet Galaterna nu följde, var jämförbart med Paulus tidigare liv som farisé. Det är inte helt fastställt ännu, men på denna punkt verkar det vara vad han antyder. Paulus fortsätter:

Galaterbrevet 1:18-24

Först tre år senare kom jag upp till Jerusalem för att lära känna Kefas, och jag stannade hos honom i femton dagar. Någon annan av apostlarna träffade jag inte, bara Jakob, Herrens bror. Detta skriver jag till er inför Gud, jag ljuger inte. Sedan reste jag i väg till Syriens och Kilikiens område. Personligen var jag okänd för Kristi församlingar i Judeen, de hade bara hört sägas: "Han som förr förföljde oss förkunnar nu den tro han tidigare ville utrota." Och de prisade Gud för min skull.

I kapitel två fortsätter Paulus sin berättelse. Han leder fram till en punkt där det är tänkt att kunna resonera med Galaterna, och visa på felaktigheterna i det evangelie som Galaterna undervisas om. Det är mycket av detta sammanhang som vi kommer att presentera i det första kapitlet. Det andra kapitlet innehåller några av de kontroversiella verser, där Paulus sägs undervisa Galaterna att de inte skall respektera Guds lag, och börjar med omskärelse.

När vi går igenom dessa särskilda verser, kommer vi återigen att belysa sammanhanget med kap 1, samt gå in på de nya sammanhang som fortsätter allteftersom brevet fortskrider.

Vi vet att detta kommer att presenters någon helt annanstans i denna undervisning, men det är nödvändigt här också för att på rätt sätt understryka sammanhanget. Eftersom sammanhanget är nyckeln till förståelse av Galaterbrevet, anser vi att det är bättre att överbetona än bara gå förbi och riskera att du kanske missar en värdefull nyckel.

Galaterbrevet 2:1-5
- Undervisade Paulus någonsin mot omskärelse och därmed mot Guds lag?

Galaterbrevet 2:1-5

Efter fjorton år kom jag upp till Jerusalem igen, nu med Barnabas.
Även Titus hade jag med mig. Jag reste dit efter en uppenbarelse och lade fram
– enskilt, för de ansedda – det evangelium som jag predikar bland hedningarna.
Det var väl inte så att jag kämpade eller hade kämpat förgäves?
Men inte ens min följeslagare Titus, som är grek, blev <u>tvingad</u> till omskärelse.
Det ville annars de falska bröder som hade nästlat sig in. De hade smugit sig in för att spionera på den frihet vi har i Kristus Jesus och göra oss till slavar.
Men vi gav inte efter för dem ens ett ögonblick eller underkastade oss.
Vi ville att evangeliets sanning skulle bevaras hos er.

Undervisade Paulus någonsin mot omskärelse och därmed mot Guds lag?
Är omskärelse mot Guds sanning?
Är omskärelse träldom och mot frihet?
Är omskärelse mot evangeliet?

Begrunda gärna dessa frågor en stund...

Frågan om omskärelse är kanske det mest komplicerade ämnet att studera i Nya testamentet.
Vi har en separat undervisning i detta ämne och vi uppmanar dig att begrunda och pröva.

Circumcision: The Eternal Sign

Men frågan är faktiskt inte så komplicerad. Det är helt enkelt så att de flesta har inte studerat debatterna kring omskärelse under det första århundradet.

Vissa judiska sekter gjorde det till ett krav för frälsning och ett kännetecken för att visa på sin tillhörighet. En sådan grupp var omvända judar från Jerusalem, som vi i fortsättningen kallar "Omskärelsepartiet." De ansåg att omskärelse var nödvändig för att bli frälst. Om man var en del detta parti, då var man frälst, om inte, var man förklarad som ofrälst hedning.

Men Skriften (och Paulus) lär att omskärelse inte är ett krav för frälsning.
Det ämne kommer att kräva en hel del försök att reda ut all möjlig förvirring kring detta.
Galaterbrevet 2:3-5 citeras ofta som "bevis" för att omvända hedningar inte längre behöver låta omskära sig enligt Guds lag och det ligger en viss sanning i detta.

Det sägs ofta i dag att det är *"falska bröder"* som observerar Guds lag och det var *"falska bröder"* som framgångsrikt hade övertygat Galaterna om att följa Guds lag, som egentligen tog dem tillbaka till *"slaveriet."* Det som sedan sägs strida mot den frihet vi har i Kristus.

Det har ofta tolkats som exempel, att Paulus och Titus inte gav efter för de som tvingande dem att hålla Guds lag, så att evangeliets sanning skulle fortsätta.

Således dras slutsatsen att om man följer Guds lag är man under träldom och mot evangeliet.
Det här är vad seminarier lär idag.

Om det verkligen vore så, då ska följande påståenden kunna klara ett bibliskt test:

1) Omskärelsepartiets lära påverkade Galaternas förhållande till Guds lag.

2) Att hålla Guds lag är trädom.

3) Den frihet som vi har i Kristus Jesus är frihet från Guds lag.

4) Att hålla Guds lag är emot evangeliet.

5) Paulus undervisade mot omskärelse, eftersom det är en del av Guds lag.

Innan vi börjar pröva dessa tolkningar av Galaterbrevet kapitel två, kan det vara meningsfullt att inse att det finns ett kapitel före, som vi läste för bara en stund sedan.
Kapitel 1 bygger upp och ställer fram det sammanhang som leder till kapitel 2.
Vi måste tänka på att det är ett brev och det är avsett att läsas som ett brev.

Det verkliga problemet beskrivs i det första kapitlet;
Galaterna hade övergivet hjärtat i evangeliets budskap,
den sanna förvandlingen och frälsningens väg.

Galaterbrevet 1:6-9

> Jag är förvånad att ni så fort överger honom som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat evangelium, fast det inte finns något annat. Det är bara några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium. Men även om vi själva eller en ängel från himlen skulle ge er ett annat evangelium än det vi har predikat, så ska han vara under förbannelse. Det vi redan har sagt säger jag nu igen: om någon ger er ett annat evangelium än det ni har tagit emot, så ska han vara under förbannelse.

Paulus överbetonar att Galaterna bör erkänna betydelsen av det sanna evangeliet,
som är det evangelium Paulus undervisade. Han följer sedan upp med denna varning;

Galaterbrevet 1:10-12

> Är det nu människor jag försöker få på min sida, eller Gud?
> Eller söker jag människors gillande?
> Hade jag fortfarande sökt människors gillande skulle jag inte vara Kristi tjänare.
> Jag vill göra klart för er, bröder, att evangeliet som jag har predikat
> inte kommer från människor. Jag har inte fått det eller lärt mig det av någon människa,
> utan genom en uppenbarelse från Jesus Kristus.

Paulus skiljer på gillade från människor och att behaga Gud. Han säger att evangeliet han predikade inte kom från människor, utan från Gud. Således var den falska lära som förvirrande Galaterna, från människor och inte från Gud. Det enda skälet till att ett mänskligt evangelium existerar, är för att behaga människor, inte Gud.

Med detta sagt, är Guds lag från Gud eller från människor?
Detta är en mycket viktig fråga, så ta en stund och fundera över vad vi behöver fråga oss här.

Det som förledde Galaterna kom från människor, inte från Gud.
Guds lag kommer från Gud. Omskärelse kommer också från Gud.
Men det som vilseledde Galaterna kom från människor.

Om hela menigen med Galaterbrevet är att undervisa mot Guds lag,
varför säger då Paulus att hans uppgift är att undervisa mot människors läror?
Vad vi kommer att upptäcka när vi går vidare i Galaterbrevet, är att Paulus inte undervisar om att vi *inte* ska hålla Guds lag. Vad Paulus undervisning handlar om är att det finns en rätt anledning, och många felaktiga skäl till att iaktta Guds lag.

Detta kommer att bli tydligare när vi går vidare.

Efter att ha läst det mesta av Galaterbrevet kapitel 1, verkar det som Paulus undervisar mot människors läror, inte mot Guds lag. Paulus fortsätter befästa detta sammanhang:

Galaterbrevet 1:13-14

> Ni har ju hört hur jag betedde mig förr inom judendomen, hur våldsamt jag förföljde Guds församling och *försökte* utrota den. Jag gick längre i judendom än många jämnåriga i mitt folk och **ivrade än mer fanatiskt för mina fäders stadgar**.

Paulus drar lärdom från sina personliga erfarenheter i den fariséeiska läran (Filipperbrevet 3:5).
Han var en av de mest uppskattade fariséerna på sin tid och tränades upp under den bäste läraren, Gamaliel.
Vi vet att Paulus tidgare var en förföljare av församlingen. Han var ett av vittnena till steningen av Stefanus som beskrivs i detalj i Apg 6:8 och 7:60.

Det är värt att nämna att i Apg 6:12-14 får vi veta att Stefanus var falskt anklagad av judarna för att undervisa om att Jesus ändrat Guds lag, Torahn (se Paulus Paradox del 1).
Om detta var en falsk anklagelse, innebär det naturligtvis att Jesus inte ändrade Guds lag.
Ändå anses det idag som "rätt undervisning" att Jesus ändrade Guds lag. Enligt dagens populära lära och förståelse av vad som var en falsk anklagelse på Stefanus, anses idag vara sanna anklagelser enligt den moderna traditionella kyrkans tänkande.

Vad som egentligen hänt är att Guds lag aldrig har förändrats.
Istället har människors missförstått tillämpning av Guds lag, att den förändrats på grund av de Judiska sekterna som fariséer och sadduceer.
Detta är Paulus synpunkt, och han visste bättre än någon annan eftersom han växt upp i denna lära.
Det är anledningen till att han understryker sin bakgrund i sammanhanget.
Hans visste bättre än någon annan de fel som Galaterna gjorde.

Därigenom lägger Paulus grunden för sin tillrättavsing av Galaterna. Han förbereder sig inte för att förklara att följa Guds lag är felaktigt, men att första århundradets falska lära omger avsikten och syftet med att följa Guds lag på ett felaktigt sätt.

I Galaterbrevet 1:14 säger Paulus att han uttryckligen blev ännu mer nitisk för fädernas traditioner.
Detta är i själva verket den springande punkten i hela problemet som Paulus försöker att ta itu med.
Paulus förföljde församlingen därför att de övergivet och undervisade mot den fariséeiska läran.

På Paulus tid var de två dominerande judiska sekterna sadduceer och fariséer.
Jesus var emot fariséernas doktrin (muntliga lagen/Talmud), eftersom den var emot Mose lag.
Detta började skaka de religiösa maktgrupperna som var vanliga i seminarier och bland lärare under det första århundradet. I ett försök att behålla sin makt över folket, slog de tillbaka mot den Jesustroende församlingen med förtal och våld.

Under det första århundradet praktiserade det traditionella judiska ledarskapet något som kallas den muntliga lagen" (Talmud).
Paulus refererar senare till denna lära som "laggärningar."
(Se *Qumran dokument 4QMMT (4Q394- 5*)) eller "människolära."

Jesus hänvisade också till den "muntliga lagen" som "de äldstes traditioner" som kränker "Guds lag." (Mark 7, Matt 23).
Det finns mycket som kan sägas om "muntliga lagen." Men på en mycket grundläggande nivå bestod "muntliga lagen" av läror, doktriner och människobud som mycket av den Judiska ledningen under det första århundradet upphöjde över Guds bud.
I vissa fall motsade den "muntliga lagen" även Guds bud.

Denna viktiga fråga under det första århundradet är också poängen och syftet med Jesu undervisning i Matteus 5, Hans tillrättavisning i Markus 7, och många av hans andra tvistefrågor med judiskt ledarskap under tiden för sin verksamhet.
Den kritiska punkten att komma ihåg här är att det finns en tydlig skillnad mellan "människobud" och "Guds bud."

Markus 7:6

> Han svarade dem: "Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare. Det står skrivet:
> *Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.*

Markus 7:9

> Han sade också till dem:
> "Ni upphäver skickligt Guds bud för att upprätthålla era egna stadgar.

Markus 7:13

> Ni upphäver Guds ord genom era stadgar som ni för vidare.
> Och ni gör många andra liknande saker."

Det är Guds Ord som vi ska följa, inte människors läror och traditioner. Även i Mark 7:10,

i synnerhet, ser vi att vår Herre vädjar till vad som var skrivet av Moses som Ord Gud.

Vi måste komma ihåg att det är varje ord som går ut från Guds mun, (som hände på Sinai), skall vara mat för oss (Matt 4:4). Han undervisade oss också om att lära alla nationer att lyda allt, (inte bara vissa saker), som han befallt (Matt 28:19-20).

I Galaterbrevet hänvisar Paulus till falsk lära som "en del av världen" och "människobud" som båda innebär träldom (Galterbrevet 2:4, 4:3).
Läran som Paulus undervisar mot i Galaterbrevet, är samma lära som Jesus också var emot.
Allt detta leder till Paulus avslutning av Galaterbrevets första kapitel.

Galaterbrevet 1:23-24

> de hade bara hört sägas: "Han som förr förföljde oss förkunnar nu den tro
> han tidigare ville utrota." Och de prisade Gud för min skull.

Vi vet redan att förföljandet började med Stefanus och att han var falskt anklagad för att undervisa om att Jesus ändrat Guds lag.

Paulus lämnade den fariséeiska läran och började tillämpa den sanna tron.
Det bör stå ganska klart att Paulus brev till Galaterna inte undervisar mot Guds lag.
Istället undervisar Paulus det olämpliga i att använda Guds lag för att skapa ett annat evangelium.
Paulus fastställer att Guds lag är god om den används på rätt sätt.
Paulus nämner också detta i ett annat brev:

1 Timoteus 1:8

> Men vi vet att lagen är god, *om* man använder den rätt…

En anledning till att lagen existerar är att definiera synd, inte att för ge oss frälsning.

1 Johannes 3:4

> Den som ägnar sig åt synd bryter mot lagen, för synd är brott mot lagen.

Romarbrevet 3:20

> Ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar.
> Vad som ges genom lagen är insikt om synd.

Således kan Paulus inte ha undervisat mot Guds lag, för då främjar han i själva verket laglöshet.
Paulus undervisar inte mot vad som definierar synd för oss.
Detta är bara ett exempel på varför Petrus själv gav oss en allvarlig varning om att inte missförstå Paulus beträffande Guds lag. Denna varning från Petrus har de flesta teologer ignorerat:

2 Petrus 3:14-17

> Därför, mina älskade, när ni nu väntar på detta, gör allt ni kan för att bli funna rena och fläckfria inför honom i frid. Och *räkna med* att vår Herres tålamod innebär frälsning.
> Så har också vår älskade broder Paulus skrivit till er efter den vishet som han har fått, och så gör han i alla sina brev när han talar om detta. I hans brev finns en del som är svårt att förstå och som okunniga och ostadiga *människor* förvränger till sitt eget fördärv, något som också sker med de övriga Skrifterna. Mina älskade, ni vet ju redan detta.
> Var därför på er vakt, så att ni inte dras med i de **laglösas villfarelse** och förlorar ert fäste.

Paulus är verkligen inte emot Guds lag. Till exempel skrev han så här:

Romarbrevet 3:31
Upphäver vi då lagen genom tron? Verkligen inte! Vi upprätthåller lagen.

Romarbrevet 7:12
Alltså är lagen helig och budordet heligt, rätt och gott.

Romarbrevet 7:14
Vi vet att lagen är andlig. Men själv är jag köttslig, såld till slav under synden.

Romarbrevet 7:22
I min inre människa gläder jag mig över Guds lag,

För dem som inte har sett videoundervisningen eller läst texten till Paulus Paradox serie, del 1 & 2, upprepar vi något av dess innehåll här för att förstå andemeningen bakom.
För mer information om Paulus undervisning om hur vi bör hålla Guds lag, hänvisar vi till vad vi tidigare gått igenom.

Paulus trodde och undervisade enbart från Guds lag, Torahn.

Vid det här laget är det kanske klokt att sammanfatta vad vi har berört hittills:

1) Det finns flera punkter som vi fortfarande behöver pröva mot Skriften, när det gäller Galaterbrevet 2 och omskärelse.

2) Paulus är rädd att Galaterna vänt sig bort från det sanna evangeliet.

3) Det falska evangelium som presenteras för Galaterna liknar människoläror och bud, som Paulus gick efter när han förföljde församlingen efter fariséernas lära.

4) Vi lärde oss att det första århundradets troende (början med Stefanus), var falskt anklagad för undervisa om att Jesus ändrat Guds lag.

5) Vi lärde oss också att Jesus undervisade mot läror och traditioner hos de skriftlärde och fariséerna, samtidigt som Han sa att Mose lag fortfarande är sann och giltigt.

6) Vi vet att fariséernas undervisning och traditioner var emot Moses lag som Jesus också kallar Guds Ord.

7) Paulus slutade förfölja församlingen och lämnade fariséernas lära.
Liksom Jesus, undervisade Paulus nu mot deras lära.

8) Petrus varnade oss för att Paulus brev kunde missförstås om man inte hade en ordentlig grund i Guds Ord och förvanskade det för att lära andra att bryta Guds lag.

9) Paulus undervisar endast om Guds lag i sina brev.

Omskärelse är ett **"evigt"** Bibliskt bud i utvärtes fysisk mening:

1 Moseboken 17:7
Och jag skall upprätta mitt förbund mellan mig och dig och dina efterkommande
från släkte till släkte, ett evigt förbund. Jag skall vara din Gud och dina efterkommandes Gud.
1 Moseboken 17:13
Den som är född i ditt hus och den som du köpt för pengar skall omskäras.

Mitt förbund skall vara på ert kött som ett evigt förbund.

Omskärelse har också alltid varit avsett för att genomföras inom oss;

5 Moseboken 10:16
Omskär därför ert hjärtas förhud och var inte längre hårdnackade.

5 Moseboken 30:6
Herren, din Gud, skall omskära ditt hjärta och dina efterkommandes hjärtan, så att du älskar Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ. Då ska du få leva.

Jeremia 4:4
Omskär er för Herren, avlägsna ert hjärtas förhud, ni Juda män och ni Jerusalems invånare.
Annars skall min vrede bryta fram som en eld för era onda gärningars skull,
och den skall brinna så att ingen kan släcka den.

Vi ska glädja oss i Guds lag inom oss först:

Romarbrevet 7:22
I min inre människa gläder jag mig över Guds lag,

Vår inre omskärelse måste börja med hjärtat, annars kommer vi att vara fel motiverade för att följa Guds lag.

Romarbrevet 2:29
Jude är man i sitt inre, och hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven.
Då får man sitt beröm inte av människor utan av Gud.

Hela problemet med första århundradets dominerande judiska ledarskap, var att deras huvudsakliga lära undervisade och fokuserade på yttre lydnad och den muntliga lagen. Mest för sin egen ära och beröm, och misslyckades med att visa på vad som var viktigare, tron på Guds Ord som ger Gud ära och beröm. Det är tron på Guds Ord som producerar den verkliga viljan att följa budorden i kärlek till Honom (1 Joh 5:2-3).

Så varför verkar det då som Paulus undervisar mot omskärelse i Galaterbrevet 2?

<u>Det gör han inte!</u>

Detta är exakt samma situation som presenteras i Apg15, när Paulus tog upp frågan om omskärelse med rådet i Jerusalem. Vi behöver granska Apg 15 för att fullständigt förstå bakgrunden till detta spörsmål.

Några av er kanske redan har sett vår undervisning om Apg 15, som är en rekommenderad undervisning som ett komplement till Paulus Paradox Serie.
Eftersom de händelser som ledde fram till Apg 15, började i Galatien och ytterligare händelser i samband med brevet till Galaterna, känner vi att det är nödvändigt med en kort repetition

Dessutom är fokuset för Apg 15 centrerat kring omskärelseläran som cirkulerade i Galatien, vilket gör det relevant för verserna i Galaterbrevet 2.

Galaterna var redan bekanta med den situation som presenteras i Apg 15, vilket är anledningen till Paulus använder den som ett exempel. Många är idag inte tillräckligt bekanta med Apg 15, för att förstå hur det tillämpas i brevet till Galaterna.

Vi måste förstå vad Paulus försökte lära Galaterna om denna falska lära och det falska evangelium som blev föremål för debatt och frustration för Paulus.

Denna berättelse om omskärelsen börjar i Antiokia, som ligger i Galatien:

Apostlagärningarna 14:26-28

> Därifrån seglade de tillbaka mot Antiokia, där de hade blivit överlämnade åt Guds nåd för det uppdrag som de nu hade fullgjort. När de hade kommit fram, samlade de församlingen och berättade om allt som Gud hade gjort genom dem och hur han hade öppnat trons dörr för hedningarna. Och de stannade en längre tid där hos lärjungarna.

Till Galatien kom vissa män från Judeen med detta evangelium till Galaterna:

Apostlagärningarna 15:1

> Några som hade kommit ner från Judeen började lära bröderna att de inte kunde bli frälsta om de inte lät omskära sig enligt seden från Mose.

Det bör redan vara klart att detta inte är en fråga om huruvida vi bör eller inte bör observera Guds lag, utan snarare om Guds lag leder till frälsning.
Låt oss säga det igen eftersom många i dag missförstår detta på grund av doktrinära lärosatser.
Vi skall hålla oss till vad Skriften säger, inte vad andra kommer fram till i deras tolkning av Skriften.

I Apg 15 är det inte en fråga om huruvida vi bör eller inte bör följa Guds lag, utan snarare om att hålla särskilda aspekter av Guds lag, såsom omskärelse i det här fallet, som är meriter för vår frälsning.
Detta var ett dominerande teologiskt problem under det första århundradet och inte så mycket i kristna församlingar idag ...
Så försök att placera dig själv i deras situation, i deras kultur och i den tidens samhällsdebatter.
Om du inte kan se Apg 15 från den judiska kulturens synvinkel och vad som faktiskt sägs, utan i stället förlitar dig på modern lära och tolkning, då kommer du att få kämpa med att förstå vad som faktiskt skedde.

Det är skillnad på att korrekt hålla Guds lag på grund av tro, och det felaktiga sättet av legalism, som försöker förtjäna frälsning genom gärningar.

Paulus och Barnabas beslutade att lämna Galatien och föra frågan vidare till rådet i Jerusalem.
På vägen dit mötte de en annan grupp som stred mot den andra gruppen vi såg i vers 1.
Den nya gruppen var Messiastoende judar och förstod nådens innebörd.
Som troende förstod de uppenbarligen det sanna evangeliet, som är frälsning genom tro, enbart av nåd (Ef 2:8). Ändå trodde de fortfarande att man borde hålla Guds lag, inte för frälsning som de i vers 1, men i lydnad till Herren och Hans bud, på grund av vår frälsning.

Aposlagärningarna 15:5

> Men några från fariseernas parti som hade kommit till tro steg fram och sade att man måste omskära hedningarna och ålägga dem att hålla Mose lag.

Dessa två ärenden om hur man ska hålla Guds lag för frälsning överlämnades till rådet i Jerusalem;
Genom legalism (vers 1), eller hålla Guds lag i tro på grund av sin frälsning (vers 5, lydnad i tro av nåd).
Efter en viss debatt avger Petrus sin åsikt;

Apostlagärningarna 15:7-11

> Efter en lång diskussion reste sig Petrus och sade till dem:
> "Bröder, ni vet att Gud för länge sedan bestämde att hedningarna skulle få höra evangeliets ord genom min mun och komma till tro. Och Gud, som känner hjärtat, har vittnat för dem genom att ge den helige Ande till dem likaväl som till oss. Han gjorde ingen skillnad mellan oss och dem när han väl renat deras hjärtan genom tron. Varför vill ni då utmana Gud och lägga ett ok på lärjungarnas axlar som varken våra fäder eller vi själva har kunnat bära? Nej, vi tror att det är genom Herren Jesu nåd vi blir frälsta, vi på samma sätt som de."

Petrus säger att det är genom tro som vi blir frälsta och att det inte finns någon Biblisk skillnad mellan judar och greker när det gäller frälsning.
Paulus har samma uppfattning när vi läser Galaterbrevet 3.

Under det första århundradet hade det judiska ledarskapet problem med att hedningarna hade tro och därmed blev accepterade som troende oavsett om de följde deras bud eller inte.
Petrus framhåller att ingen har kunnat hålla alla buden i Guds lag för att bli frälst.
Han säger INTE att observera Guds lag är en börda, men att försöka hålla Guds lag för att uppnå frälsning är en börda som ingen kan åstadkomma.
Poängen är att alla har kommit till korta och därför behöver vi nåd genom tro.

Petrus fastställer att hedningar som blivit omvända, har fått den helige Ande genom tro, vilket gör att de kommer börja lära sig och praktisera Guds lag efterhand som tron växer. Det är avsikten med den Helige Ande (Hesekiel 36:26-27, Johannes 14:16-17, 26, 15:26, 16:13 17:17,
Psaltaren 119:142 och Jeremia 31:31-33).

Så allt vad vi har sagt hittills, skulle uppenbarligen avfärda det som erbjuds i vers 1.
Därmed skulle Petrus förklara att legalism är en falsk lära. Många skulle skriva under på det idag.
De som lär ut att omskärelse är nödvändig för frälsning, är fel ute.

Detta lämnar oss med den position som fastställts i vers 5.

Apostlagärningarna 15:5

> Men några från fariseernas parti som hade kommit till tro steg fram och sade att man måste omskära hedningarna och ålägga dem att hålla Mose lag.

Vad de "troende" fariséerna försökte säga var, att omvända fortfarande bör få veta att följa Guds lag är en del av att vara troende.
De flesta kristna skulle nog hålla med om det i dag, eller hur?
Vi är alla överens om att vi inte ska mörda, eller ljuga, etc. Det gör oss inte legalistiska.
Dessa fariséer var "troende", vilket innebär att de var med i Guds frälsningsplan.
De var inte legalistiska som de falska bröderna i vers 1.

Dessa fariséer hade en sann tro och betraktades som omvända. Jakob måste alltså fortfarande ta itu med den punkt som fastställts i Apg15:5 och reagera mot punkten i Apg15:1.
I Apg 15:14-18 gör Jakob klart att han förstår att det är profetiskt att nationerna (hedningarna) ska börja komma till tro.
Han gör också klart att vi inte kan lägga tunga förväntningar på nyomvända hedningar när de väl kommer till tro.

I visst avseende instämmer Jakob med dem i vers 5 och deras inställning, men det finns en kritisk klargörande åtskillnad som Jakob vill understryka. Denna distinktion är viktig.
Kom ihåg att de i vers 5 sa att nyomvända bör hålla Guds lag, men inte hålla Guds lag för frälsning, som de i vers 1. Jakob faställer klart och tydligt att de inte ska försvåra för de nyomvända.
Här är hans dekret eller beslut:

Apostlagärningarna 15:19

> Därför anser jag att vi inte ska göra det svårt för de hedningar som vänder sig till Gud,

Så lösningen Jakob erbjuder måste vara enkel och lätt för icke-judiska Jesustroende, men fortfarande vara i enlighet med det som fastställts i vers 5 och emot vad som föreslogs i vers 1.
I vers 20, instruerar Jakob hedningar som vänder sig till Gud, att vända sig bort från sina gamla avgudar och traditioner.

Apostlagärningarna 15:20

> utan bara skriva till dem att hålla sig borta från sådant som blivit orent genom avgudadyrkan, från sexuell omoral, från kött av kvävda djur och från blod.

Jakob gav inte dessa instruktioner till hedningarna av en slump. De är alla relaterade till vad som försigick dagligen i de hedniska solgudatemplen i hedniska områden.
Det finns en fantastisk bok som är värd att läsa med titeln; "The Lifting of the Veil", som fokuserar på den historiska och kulturella betydelsen av Apostlagärningarna 15:20-21.
(*The Lifting of the Veil – Avram Yeshoshua – Trafford Publishing*)

Jakob fann det viktigt att åtminstone leda de nyomvända hedningarna i riktning mot Guds ord och från deras solgudskultur. De fick höra att de skulle lämna allt detta bakom sig. Galaterna hade en blandning av soldyrkan och tillbedjan av den ende sanne Guden.
Dessa var alla vanliga former och metoder i de hedniska templen i samband med dyrkan av hedniska solgudar. Men vi kan inte tillbe solgudar och den sanne Guden samtidigt. Det är inte förenligt med Gud och anses som ett andligt äktenskapsbrott.

Paulus behandlar också samma fråga i Galaterbrevet 4:8-11, eftersom Galaterna återvände till sitt gamla sätt att dyrka avgudar.

Galaterbrevet 4:8-9

> Förr, när ni **inte kände Gud, var ni slavar under gudar som egentligen inte är några gudar. Men nu när ni känner Gud**, eller än mer är kända av Gud, *hur kan ni då vilja* **vända tillbaka till dessa svaga** och fattiga makter och **bli slavar under dem igen**?

Slaveriet som Paulus talar om är deras tankar på att vända tillbaka och fortsätta med sin tidigare falska solgudadyrkan. Jakob behövde ta itu med detta problem först, eftersom troende inte kan sitta vid både Guds och djävulens bord. Det viktigaste av alla bud i Guds lag återfinns i 5 Moseboken;

5 Moseboken 6:4-5

> Hör, Israel! Herren (YHWH), vår Gud, Herren är en. Och du skall älska Herren (YHWH), din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av all din kraft.

Jakob gjorde klart att icke-judiska Jesustroende behöve inse att det inte finns några andra gudar, att det bara finns en sann Gud och att vi ska älska honom av hela vårt hjärta,
av all vår själ och all vår kraft.
Vi kan inte dela vårt hjärta, själ och sinne med solgudadyrkan och samtidigt vara hängivna åt Gud.
Det är motsatsen till tro, och det var en av anledningarna till att Paulus var så bekymrad för Galaterna i sitt brev.

Om de icke-judiska Jesustroende skulle upphöra med sin falska gudar, då skulle de troende som var lärare i Guds lag (som de i Apg 15:5) tillåta dem komma tillbaka till synagogorna så att de kunde lära sig resten av Guds lag.

Hur vet vi att Jakob trodde att de konverterade hedningarna skulle vara villiga att lära sig Mose lag varje sabbat? Det är hur Jakob faktiskt briljant inbakade sitt samtycke med dem i vers 5 i sitt beslut;

Apostlagärningarna 15:21

> Mose har ju sedan urminnes tider haft sina förkunnare i alla städer,
> och man läser honom i synagogorna varje sabbat.

När hedingarna blivit omvända och bevisade att de bara hade hjärta för Gud och har övergett sin ockulta soldyrkan, kommer de att lära sig resten av Guds lag varje sabbat. Detta är hur Jakob gjorde det lättare för de nyomvända.

Detta liknar hur de flesta kristna evangeliserar i dag. Vi predikar och undervisar om de goda nyheterna som befriar oss från slaveriet med vår synd, genom tro av nåd.
Så att lära sig att tillämpa Guds lag är en trosprocess hos den troende, det är INTE en övernaturlig händelse.
Att tro och lita på Guds ord är allt som behövs för frälsning. Men när vi kommer till frälsningsplanen, bör vi vilja lära oss att praktisera Guds perfekta Ord i våra liv och det tar naturligtvis sin tid.

Det är genom samma engagemang och förtroende för Guds ord som direkt orsakar en ny troende att söka Guds vägar så att de kan tillämpas i deras liv.
Under det första århundradet, lärde man sig dessa vägar främst på sabbaten, när Mose lag lästes (tänk även på budet i Matteus 23:1-3).
Således är att lära sig Guds vägar en process i tro som redan är etablerad.
Poängen Jakob försöker göra klart för dem i vers 5, är att ingen kan förväntas lära sig och tillämpa alla Guds bud över en natt, men förväntningarna på att följa den enda sanne Guden måste fastställas och etableras omedelbart.

Det finns de som anser att Apg 15 undervisar mot Guds lag. Det sägs att Jakob bara gjorde detta påbud för att blidka judarna och vers 21 har alltid ignorerats och ansetts verkningslös, som om Jakob helt enkelt var en trevande galning.
Vad som är mer intressant är att när Paulus och Timoteus reste för att leverera det dekret som Jakob hade utfärdat, omskar han Timoteus innan de gav sig iväg.
Dekretet återfinns i Galaterbrevet 15:5.

Apostlagärningarna 16:1-4

> Paulus kom också till Derbe och Lystra. Där fanns en lärjunge som hette Timoteus.
> Han var son till en troende judinna, men hans far var grek. Bröderna i Lystra och Ikonium talade väl om Timoteus. Paulus ville ha med honom på resan, och av hänsyn till judarna i de trakterna tog han och omskar honom eftersom alla visste att hans far var grek.
> När de reste genom städerna överlämnade de besluten som apostlarna och de äldste i Jerusalem hade fastställt.

Varför omskar han Timoteus?

Eftersom Jakobs sändebrev visade att för dem att de hade rätt i Apg 15:5, var både Paulus och Timoteus överens om att Timoteus skulle omskäras, eftersom alla judar redan visste att han var grek. Det skulle vara besvärligt för Timoteus att komma med ett brev som säger att omvända hedningar skulle lära sig Mose lag varje sabbat och själv fortfarande inte praktiserade Guds lag om omskärelse?

Timoteus kändes sig beredd att göra en fysisk omskärelse eftersom hans hjärta redan var andligen omskuret.

Kom nu ihåg att många fortfarande predikar att Apg 15 på något sätt gjorde sig av med omskärelse och därmed förklarar man att de båda judiska grupperna i Apg 15:1 och Apg 15:5 var på fel väg. Det betyder att dessa predikanter menar att Jakob måste ha infört ett ny, men inte nämnt ämne, som anser att Mose lag inte är avsedd för omvända hedningarna överhuvudtaget.
Vers 15:21 citeras inte heller och det huvudskligen av det teologiska skälet att den helt enkelt inte passar in när man påstår att lagen avskaffats.

Det innebar att Paulus och Timoteus i Apg 16, skulle gå och visa ett dekret för judarna som föreslår att hedningarna inte behöver omskäras. Men strax innan de skall ge sig av, omskar Paulus Timoteus, som var en omvänd hedning. Det går helt enkelt inte ihop.
Varför i hela världen skulle Paulus och Timoteus visa detta brev för judarna, som upphäver omskärelse för hedningar? Judarna anser det nödvändigt att omskära en hedning, långt innan de ens börjat läsa? Det skulle vara tämligen dumdristigt och gränsa till hyckleri. Detta är dock vad moderna Kristna seminarier undervisar om idag.

Vissa säger också att Paulus helt enkelt försöka behaga troende judar genom att omskära Timothy. Det låter minst lika främmande.
Dessa judar var redan Jesustroende och det var inget evangelisationsuppdrag så det fanns inget motiv för Paulus att försöka behaga eller smickra dem.

Skulle Timoteus låtit omskära sig av en sådan absurd anledning om det inte var för att Gud befallt det? Varför skulle Lukas ha dokumenterat detta i Apostlagärningarna om det inte var viktigt och relaterade till beslutet i Apostlagärningarna 15, samma dekret som de skulle leverera?
Dessutom hade Paulus redan förklarat att hans motiv är att behaga Gud, inte människor.
Därför finns det inte ens någon anledning att diskutera detta;

Galaterbrevet 1:10

> Är det nu människor jag försöker få på min sida, eller Gud?
> Eller söker jag människors gillande?
> Hade jag fortfarande sökt människors gillande skulle jag inte vara Kristi tjänare.

Apostlagärningarna 16 handlar inte om att behaga människor, utan om att behaga Gud.

Paulus omskar Timoteus eftersom det utfärdade brevet säger att Timoteus bör bli fysiskt omskuren när hans hjärta redan är omskuret för Guds ord. Detta är vad han skulle lära sig varje vecka när Mose lag (Guds lag) lästes från Mose stol på sabbaten.
Nu kan du se hur Apg 15 faktiskt bevisar att allt Guds folk är avsedda att iaktta Guds lag, inklusive omskärelse. Vad vi måste utröna är varför Timoteus omskars och inte Titus i Galaterbrevet 2.

Vad var skillnaden?

Såvida inte Paulus är slumpmässig och arbetar utan principer, så har han upprättat en avgörande skillnad någonstans, för oss att förstå och tillämpa.

Vi har lärt oss flera saker efter denna långa granskning av brevet till Galaterna. Omskärelsen som presenterades för Titus var inte en fysisk omskärelse i tron att representera sitt hjärtats omskärelse (5 Moseboken 10:16, 30:6) utan i stället en falsk omskärelse från en falsk lära som menade att omskärelse var nödvändigt för frälsning. Det är problemet. Även Abraham var 99 år innan han blev omskuren.

I Galaterbrevet 2, blev Titus genom falska lärare tillsagd att låta omskära sig i köttet för de påstod att omskärelse var nödvändig för att bli frälst, precis som de i Apg 15:1.
Detta är anledningen till att Paulus använder uttrycket "tvingad."

Galaterbrevet 2:3

Men inte ens min följeslagare Titus, som är grek, blev **tvingad** till omskärelse.

Titus var bara inte redo att genomgå yttre omskärelse, för han hade ännu inte helt genomgått den inre omskärelsen. Så hans yttre omskärelse skulle inte ens komma i närheten av frälsning om han då hade blivit omskuren. Sådant förfarande måste stoppas. Därför reste Paulus till bröderna i Jerusalem för att få ett slut på den här läran (Apg 15).

Omskärelse ska ALDRIG tvingas på någon. Det ska alltid vara en hjärtefråga, utifrån en önskan att följa Guds bud, inte för att det är nödvändigt för att bli frälst och sedan tvingas till att göra det.
Vi gick igenom läran "*omskärelse för frälsning*" i den allra första versen av Apg15, medan de forfarande var i Galatien ... och detta är ett brev till Galaterna.

Detta är inte en tillfällighet. Detta är samma falska lära som Paulus hade att göra med i Galatien.
Det var en lära som sa att Guds lag var nödvändig för frälsning.
Omskärelse för frälsning är helt enkelt dålig en lära.

Vi kan även lära något från vår förståelse av dopet. De flesta troende idag ser dopet som en avgörande händelse för en nyomvänd, men de flesta skulle inte säga att dopet krävs för frälsning.
Det skulle vara en gärningsbaserad frälsning.

De nyomvända uppmuntras att döpas när de är redo, som ett yttre tecken på deras inre tro på Ordet.
Samma process gäller för omskärelse.
Omskärelse är en yttre tecken vår inre omskärelse (5 Mosebok 10:16).
Problemet här var att andra var "övertygande" om att omvända hedningar skulle omskäras, vilket var baserat på rädsla, inte därför att man älskar Gud och vill lyda Hans bud.

Detta ville Paulus sätta stopp för, INTE Guds bud om omskärelse, men till ett missbruk och felaktig tillämpning av budet om omskärelse. Det är en avgörande skillnad, men inte för komplicerad att förstå om vi stannar upp och begrundar det.
Om Titus skulle ha blivit omskuren av dessa män, då skulle han i själva verket erkänna att han var överens med deras evangelie om att bli omskuren för frälsning. När vi låter omskära oss, så gör vi det som ett bevis på en omskärelse av vårt hjärta, i lydnad till vår tro, inte som ett fåfängt försök att förtjäna vår frälsning.

Omskärelsepartiet eller Laganhängarna, var den grupp som undervisade denna falska lära.
Detta avslöjas senare i Galaterbrevet 2, och deras doktrin presenteras också i detalj i Dödahavsrullarna (4QMMT).
De lärde felaktigt att för att bli en del av Abrahams familj, behövde man omskära sig först.

Detta avslöjas i Galaterbrevet 3 och Apostlagärningarna 15. Istället undervisade Paulus i Galaterbrevet 3 om att man bara behöver ha tro på den enda sanna säden, Guds Ord, och därigenom bli omskuren i hjärtat till att vara en del av Abrahams familj. Detta betyder helt enkelt att vi lägger vårt fulla förtroende och tillit till Guds ord och inte till våra handlingar. Då och först då, blir vi delaktiga i Guds löften till Abraham. Våra handlingar är faktiska bevis för vår tro på Ordet och inte något annat (se Jakob 2).

Paulus undervisade ständigt den sanna processen för inre och yttre omskärelse. Han var tvingad att göra detta eftersom det var en vanlig, felaktig tro under det första århundradet då det var bara yttre omskärelse som gällde. Paulus sa att det är en inre omvändelse och lydnad som kommer först:

Romarbrevet 2:28-29

Jude är man ju inte till det yttre, inte heller är omskärelsen något yttre på kroppen.
Jude är man i sitt inre, och hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven.
Då får man sitt beröm inte av människor utan av Gud.

Vi är inte omskura i köttet förrän vi är helt omskurna i hjärtat (fullt beslutat att följa Guds lag) och inte längre hårdnackade (5 Mosebok 10:16 30:6).
För Omskärelsepartiet var handlingen bara något som de kunde skryta om;

Galaterbrevet 6:13

De som låter omskära sig håller inte ens lagen själva,
men de vill att ni ska bli omskurna så att de kan vara stolta över ert yttre.

Paulus synpunkt var att om man bara håller Guds lag till det yttre, då saknade man hela poängen med Guds lag, vilket handlar om en inre förvandling först. Vi ska hålla Guds lag för att behaga Gud, inte människor. Om vi håller Guds lag bara för att skryta till det yttre, då håller vi inte Guds lag som det är tänkt.

Det är därför Paulus fastställer detta tänkesätt i det allra första kapitlet av Galaterbrevet.

Galaterbrevet 1:10

Är det nu människor jag försöker få på min sida, eller Gud?
Eller söker jag människors gillande?
Hade jag fortfarande sökt människors gillande skulle jag inte vara Kristi tjänare.

I motsats till mycket av den lära som dominerande i judiska kretsar under det första århundradet, att använda Guds lag till att motivera att omskärelse är nödvändig, är inte en väg till frälsning i något avseende. Frälsning är av nåd genom tro. När vi har tro på Guds ord, det är då som vi prakiserar Guds ord. Vi skall fortfarande vandra efter Guds undervisning och göra goda gärningar, men vi kan inte placera vagnen framför hästen.
Vi ska hålla Guds lag inte för frälsning, men på grund av vår frälsning.

Efesierbrevet 2:8-10

Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig. Hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem.

Det är Guds lag, beredd på förhand, som vi ska vandra efter i våra liv (3 Mos 26:3, 5 Mos 8:6, 11:22, 19:9, 26:17, 28:9, 30:16, Psalt 119:35, Luk 1:6, 2 Joh 1:4, 2 Joh 1:6).
Nu kanske vi börjar förstå och uppskatta skillnaden mellan en sann tillämpning av omskärelsen, och en falsk.

Detta är anledningen till att Paulus säger som han gör i 1 Kor 7:19;

1 Korintierbrevet 7:19

Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren.
Vad som betyder något är att man håller Guds bud.

Detta är ett något förvånande uttalande av Paulus, eftersom omskärelse faktiskt är en befallning från Gud, som ett inre och ett yttre tecken på lydnad till detta bud.

Men om vi lägger märke till allt som vi just har granskat, upptäcker vi att Paulus återigen bara undervisar mot människors lära, de som lär att omskärelse leder gäller frälsning.
Enligt Paulus är det absolut inte så. Omskärelse är helt enkelt ett bevis på att man tror på Ordet.

Att tro att omskärelse ger frälsning leder till lydnad för människors lagar i stället för Guds Torah. Det är ett stort problem. När vi tror att vår lydnad till människors doktriner kan rädda oss, har vi följaktligen satt vår tro till fel lära. Paulus menar att vad Guds ord säger och lär i faktiska frågor är det enda rätta, inte vad människor säger och lär. Vi ska vara tjänare till Kristus, inte till människor. Bara några verser senare gör Paulus detta mycket tydligt;

1 Korintierbrevet 7:23

> Ni är köpta till ett högt pris. Bli inte slavar under människor.

Är inte detta ord mycket likt Paulus ord till Galaterna? Att inte vara slav till människor i stället för till friheten i Kristus (Ordet som blev kött).

Galaterbrevet 2:3-5

> Men inte ens min följeslagare Titus, som är grek, blev tvingad till omskärelse.
> Det ville annars de falska bröder som hade nästlat sig in. De hade smugit sig in för att spionera på den frihet vi har i Kristus Jesus och göra oss till slavar.
> Men vi gav inte efter för dem ens ett ögonblick eller underkastade oss.
> Vi ville att evangeliets sanning skulle bevaras hos er .

"Är Guds lag och undervisning träldom, eller är läror och bud från människor träldom?"

Besvarar man denna fråga på rätt sätt, så kommer det också att avgöra om Paulus undervisade mot Guds lag, eller människors stadgar i hans exempel på situationen med Titus.

Kanske nu är ett lämpligt tillfälle att ta itu med de punkter som nämns i början av denna studie, att vi fortfarande behöver pröva allt mot Skriften. Om dessa punkter inte att blir godkända, då vet vi att Paulus undervisning är mot människors bud och läror och inte en undervisning mot Guds lag. Med bakgrund av det vi redan har gått igenom, bör dessa punkter vara ganska lätta att pröva, men målet med denna studie är att inte lämna utrymme för något missförstånd.

Om vad som sagts hittills är korrekt, då ska följande punkter klara en Biblisk prövning;

1) Läran från Omskärelsepartiet påverkade Galaterna att följa deras version av Guds lag.
2) Att följa Guds lag är slaveri.
3) Den frihet som vi har i Jesus Kristus är frihet från Guds lag.
4) Att följa Guds lag är emot evangeliet.
5) Paulus undervisade mot omskärelse.

1) Har läran om gruppen påverkat Galaterna att följa Guds lag?

Vi måste svara på detta eftersom det förutsätts i den traditionella kristna läran att Galaterna var tvungna att följa Guds lag. Det sägs inte något om att Galaterna helt enkelt tvingades följa ett annat evangelium och en lära som strider mot Guds lag. Läs gärna Galaterbrevet 6:12-14.

Galaterbrevet 6:12-16

> De som vill göra ett gott intryck genom det yttre försöker tvinga er till omskärelse bara för att inte bli förföljda för Kristi kors. **De som låter omskära sig håller inte ens lagen själva,** men de vill att ni ska bli omskurna så att de kan vara stolta över ert yttre.
> För min del vill jag aldrig vara stolt över något annat än vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen. Det har ingen betydelse om man är

omskuren eller oomskuren, det viktiga är att vara en ny skapelse.

Paulus gör klart att denna grupp inte ens höll Guds lag själva. De kunde helt enkelt undervisa om omskärelse, för att senare skryta om att de omvänt människor till sin falska lära. Det skulle inte vara annorlunda än om en grupp med falsk lära idag, övertygande nyfrälsta att döpas sig till lära.
Dop är förvisso inte fel och det är en Biblisk praxis att bli döpt. Men att ha dem som undervisar om en tro på en falsk lära och ett falskt evangelium som säger att vi måste döpa oss först, skickar ett så fel meddelande som det kan bli.

Om du är döpt av dem som säger att du måste döpas för att bli frälst, kommer de som vet detta, att tro man måste vara döpt för att bli frälst. Det är bara logiskt.
Likaså om du är omskuren av dem som tror att du måste vara omskuren för att bli frälst, kommer människor att tro att du också tror att omskärelse är nödvändig för frälsning.

Detta är samma fråga som framfördes angående Titus. Han valde att inte omskära sig av fel anledning (för frälsning). Å andra sidan var Timoteus omskuren av rätt skäl (lydig till tron).

2) **Är Guds lag träldom?**

Paulus anklagar kraftfullt det falska evangeliet och läran från den judiska sekten Omskärelsepartiet, för att vara en gärningslära som leder Galaterna till träldom. Vi har ett val att göra.
Antingen är Guds lag träldom och därmed undervisar Paulus mot Guds lag.
Annars är det en mänsklig lära som påstår att Guds lag är träldom och kräver därför tillrättavisning.

Skriften förklarar att Guds lag är frihet.

Psaltaren 119:44-45

Jag vill alltid följa din undervisning, för alltid och för evigt.
Jag kan gå fram på rymlig plats, för jag begrundar dina befallningar.

Jakob 1:25

Den som däremot blickar in i **frihetens fullkomliga lag** och blir kvar i den,
inte som en glömsk hörare utan som en verklig görare, han blir salig i det han gör.

Jakob 2:12

Tala och handla så som den som ska dömas efter **frihetens lag**.

Således kan Paulus helt enkelt inte betrakta Guds lag som träldom. Frihet är motsatsen träldom.
Vi kan helt enkelt inte ignorera det. Som sagts tidigare definierar Guds lag synd.
Synd definieras som träldom i Skriften. Detta är anledningen till att Guds lag är frihet.
Om vi vandrar efter Guds lag syndar vi inte. Detta leder oss till nästa punkt som vi behöver pröva mot Skriften.

3) Anses den frihet som vi har i Jesus Kristus också frihet från Guds lag?

Som Johannes 1:14 säger, Ordet blev kött. Jesus är frihet eftersom Han är Ordet kommen i köttet.
Guds lag är Ordet. Att vandra som Kristus vandrade är att vandra i Guds Ord.
Följaktligen är det logiskt att följa den frihet som vi har i Kristus/Ordet, vilket strider mot falska läror och människobud. Att vandra efter vad Ordet säger är motsatsen till att synda. Synd är träldom.
Att vandra som Kristus vandrade (utan synd) är frihet. Kristus gav oss inte rätten att bryta mot Guds lag. Han är vårt exempel att följa, inte vår ursäkt för att inte hålla Guds Ord.

3) **Är det emot evangeliet att följa Guds lag?**

Mycket i Skriften skulle kunna presenteras här för att bevisa att Guds folk är avsedda att följa Guds lag. Psalm 119 är kanske det bästa vittnesbördet i detta avseende. Läs den gärna!

Låt oss ställa frågan; är det goda nyheter att vår Skapare gav oss perfekta instruktioner att följa, eller är det dåligt nyheter?

Vi har hittills tillbringat en hel del tid med att sätta oss in i de kulturella och historiska sammanhangen i Galaterbrevet genom att använda Skriften. Resten av Galaterbrevet kommer att bli mycket lättare att förstå, eftersom sammanhanget är nyckeln att förstå allt som händer.

Låt oss fortsätta med Galaterbrevet 2 med början i vers 6.

Galaterbrevet 2:6-10

> Och de som ansågs betydelsefulla – hurdana de nu var gör ingen skillnad för mig,
> Gud ser inte till personens yttre – dessa ansedda ville inte ålägga mig något mer.
> Tvärtom, de insåg att jag hade blivit betrodd med evangeliet till de oomskurna
> liksom Petrus till de omskurna. Han som hade gett Petrus kraft att vara apostel för de
> omskurna har också gett mig kraft att vara det för hedningarna.
> Och när Jakob, Kefas och Johannes, de som ansågs vara pelarna, förstod vilken nåd jag hade
> fått, räckte de mig och Barnabas handen till gemenskap. Vi skulle gå till hedningarna,
> de till de omskurna. Det enda var att vi skulle tänka på de fattiga , och det har jag också varit
> noga med att göra.

Från och med vers 11, har en annan intressant situation uppstått.
Kom ihåg sammanhanget i allt upp till denna punkt.

Det fanns en övertygande och stark religiös grupp som sa att fysisk omskärelse är en viktig merit för frälsning. Denna grupp, Omskärelsepartiet, orsakade läromässiga problem i Galatien.

Galaterbrevet 2:11-12

> Men när Kefas kom till Antiokia gick jag öppet emot honom, eftersom han stod där dömd.
> Innan det kom några från Jakob brukade han nämligen äta tillsammans med hedningarna,
> men när de hade kommit drog han sig undan och höll sig avskild av rädsla för de omskurna.

Ser du hur mäktiga och inflytelserika Omskärelsepartiets läror var? De var rädda för denna grupp;

Galaterbrevet 2:14

> Men när jag såg att de inte var på rätt väg efter evangeliets sanning,
> sade jag till Kefas inför alla:
> "Om du som är jude kan leva som hedning och inte som jude,
> varför tvingar du då hedningarna att leva som judar?"

Detta leder oss till nästa ämne i Galaterbrevet.

Galaterbrevet 2:14 - Ska vi göra som omskärelsepartiet, de Messiastroende judarna, eller hedningarna?

Galaterbrevet 2:14 citeras ofta som bevis på att Paulus undervisar att troende ska leva som hedningar och inte som judar. Detta görs för att stödja en falsk teologisk lära som skapar en klyfta i syfte att påverka tillämpningen av Guds lag.
I ett sådant scenario utgör de Messiastroende judarna uppenbarligen de som följer Guds lag och hedningarna representerar de som inte följer den. De som inte vill leva i enlighet med Guds lag ord, förklarar den ogiltig genom genom sitt handlande.

Annars ville de helt enkelt välja och vraka bland vilka ”budsystem” de skulle lyda, baserade på flera olika människokonstruerade läror. Vilka bud som gällde var helt enkelt en bedömningsfråga.
I båda fallen tog de parti för Paulus påstådda uppfattning, genom att förklara att vi ska inte göra som judarna, följa Guds lag, utan i stället göra som hedningarna, d v s ingen lag eller olika "budsystem".

När vi går vidare kommer vi att upptäcka att Paulus faktiskt undervisar exakt motsatsen till vad som som nyss beskrivts. Det bör nämnas från början, att alla hedningar som blev troende, försökte alltid att följa samma lag som de infödda judarna. Det är ingen skillnad mellan en Israelit och en Egyptier, Moabite, Grek etc. i tron.

4 Moseboken 15:15-16

> Inom församlingen skall samma stadga gälla för er och för främlingen hos er, en evig stadga från släkte till släkte. Som det är för er, så skall det vara för främlingen inför Herrens ansikte. Samma lag och samma rätt skall gälla för er och för främlingen som bor hos er."
>
> *2 Mos 12:19, 12:38, 12:49, 3 Mos 19:34, 24:22, 4 Mos 9:14, 15:15-16, 15:29 dvs Rut, Jes 42:6, 60:3, Matt 5:14, Ef 2:10-13, Apg 13:47, Rom 11:16-27, Jer 31:31-34, Hes 37, 1 Joh 2:10, 1 Joh 1:7).*

Om Paulus i själva verket undervisade att omvända hedningar inte skulle hålla samma lag som judarna skulle han bryta mot Skriften. Detta skulle vara ganska märkligt eftersom Paulus själv trodde och praktiserade allt skrivet i lagen och profeterna när han anklagades för att inte undervisa och utöva Mose lag;

Apostlagärningarna 24:13-14

> **och de kan inte heller bevisa inför dig vad de nu anklagar mig för**.
> Men detta bekänner jag för dig: att jag enligt Vägen, som de kallar en sekt, tjänar mina fäders Gud på så sätt att **jag tror på allt som står skrivet i lagen och hos profeterna**.

Det skulle innebära att Paulus trodde att 4 Mos 15:15-16 fortfarande var sann, om han nu inte ljög.
Men låt oss låtsas att vi fortfarande inte tror på Paulus i denna fråga och att man fortfarande kan vara övertygad om att man ska leva som hedningarna vilket innebär att inte följa Guds lag i tro.
Låt oss pröva denna lära och även dess omgivande text. Men först behöver vi känna till grunderna.

Galaterbrevet 2:14 nämner flera olika grupper som var vanliga under det första århundradet i Galatien. Det kunde kanske vara meningsfullt för oss att lära känna varje grupp lite bättre, för att få veta de olika lärorna och trossystemens innehåll.

Det fanns tre specifika grupper som vi skall undersöka lite noggrannare:

1) Omskärelsepartiet (ortodoxa judar, t ex fariseer och sadduceer).
2) Messiastroende judar, som Paulus, Petrus och Barnabas
3) Hedningar, Greker, Egyptier, Moabite m fl.

Grupp 1) "Omskärelsepartiet"

Galaterbrevet 2:12-13

> Innan det kom några från Jakob brukade han nämligen äta tillsammans med hedningarna, men när de hade kommit drog han sig undan och höll sig avskild av rädsla för de omskurna. Även de andra judarna hycklade på samma sätt, så att till och med Barnabas drogs med i deras hyckleri.

Petrus brukade äta med hedningarna (Apg 10-11), men nu efter att ha lämnat brevet från apostlarna i Jerusalem, spelade han hycklare genom att sitta med Omskärelsepartiet. De använde sig av sina egna lagar, som sa att en jude inte fick äta ihop med hedningar.
Petrus visste detta och drog sig undan eftersom han var rädd för dem. Han fruktade dem eftersom han visste att brevet som Jakob utfärdat, kallade Omskärelsepartiet för en falsk lära.

Kom ihåg att detta är samma grupp som gjorde falska anklagelser mot Stefanus och sedan släpade honom ut ur stadsportarna för att stena honom. Han hade verkligen skäl att vara rädd.

Med tanke på det inflytande och makt denna grupp hade under det första århundradet, skulle det inte vara svårt för dem att sätta samman en lista över falska anklagelser mot Petrus, precis som de gjorde mot Stefanus.

Vi måste förstå vad Omskärelsepartiet trodde och praktiserade till fullo, för att förstå varför Paulus reagerade sätt han gjorde. Omskärelsepartiet trodde att det var endast genom Guds lag (som kräver omskärelse) som hedningarna skulle kunna bli frälsta och bli proselyter (en person som av födseln är hedning men som fullständigt övergått till judendomen).

Apostlagärningarna 15:1

> Några som hade kommit ner från Judeen började lära bröderna att de inte kunde bli frälsta om de inte lät omskära sig enligt seden från Mose.

Falska lärare (Omskärelsepartiet - Gal 2:7-12, 5:12) och "gärningsläran" - Galaterbrevet 2:16, 3:2, 3:5, 3:10) ville ha igenom sin lära ("den muntliga lagen") i Galatien och krävde att hedningar skulle omskäras för att bli frälsta. De sa också att alla Guds bud tillsammans med den muntliga lagen måste följas innan man är motiverad för frälsning. Detta är den lära (eller "falska evangelium") som Paulus undervisade mot i brevet till Galaterna. Paulus nämner flera gånger att den falska läran om frälsning genom lagen, som Galaterna har vilseletts att tro på, är totalt fel.

Galaterbrevet 2:16

> Men vi vet att människan inte förklaras rättfärdig genom laggärningar utan genom tro på Jesus Kristus. Därför har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att stå som rättfärdiga genom tro på Kristus och inte genom laggärningar.
> Genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig.

Detta tema fortsätter genom Galaterbrevet: (dvs. Gal 2:21, 3:2, 3:3, 3:5, 3:11 och 5:4).

"Gärningsläran"

Qumran dokumentet 4QMMT (4Q394-5) ger oss en inblick i en judisk sekt under det första århundradet som kallades "Gärningsläran."
Denna judisk sekt hade många saker i sin lära som strider mot Guds lag.
Man påstod också att hedningar inte kunde bli frälsta.
De levde inte efter Guds lag, utan i själva verket efter sin eget uppfunna lagstiftning, som var en förvriden form av Guds lag (liknande det som de 6 sekterna i fariséernas lära utövade).
Deras doktrin var liknande den hos "Omskärelsepartiet" eller kanske de rent av var av samma tro.
Detta skulle vara anledningen till Galaterbrevet 6:13 säger att denna grupp som förmodligen undervisade Guds lag för frälsning, inte ens "själva höll Guds lag."

I slutet av Apg 15 läser vi att Jakob förklarade denna lära som en falskt lära, och att det endast är tro som kan frälsa oss, och inte omskärelse som Omskärelsepartiet påstod.
Detta är exakt samma sak Paulus säger i sitt brev till Galaterna.

Galaterbrevet 6:13

> De som låter omskära sig håller inte ens lagen själva,
> men de vill att ni ska bli omskurna så att de kan vara stolta över ert yttre.

Sammanfattningsvis var de två största problemen med Omskärelsepartiet att de presenterar ett falskt evangelium (frälsning genom gärningar) och inte höll Guds lag själva. De höll bara fast vid omskärelsen för att kunna skryta över sig själva. I själva verket är hela meningen med passiv omskärelse enligt Guds lag, menat att vara en demonstration av vårt inre omskärelse.
Guds lag säger att praktisera det som det var avsett att praktiseras, inte som ett medel till frälsning, men av kärlek till Gud (1 Joh 5:2-3).

Grupp 2) judar som Paulus, Petrus och Barnabas (Messiastroende judar)

I Paulus brev till Romarna, förklarar han att de som antagit läran om frälsning genom omskärelse bara gör det för skryta över köttet (endast utåt), inte är sanna judar. Vi läser just att denna tro och praktik, är roten till det läromässiga felet hos Omskärelsepartiet. Denna falska lära lurades Galaterna att tro på. Paulus ansåg att Omskärelsepartiet inte var sanna judar. Han kan helt enkelt inte det, på grund av sin egen definition av samanhanget.

Romarbrevet 2:28-29

> **Jude är man ju inte till det yttre**, inte heller *är* omskärelsen något yttre på kroppen.
> **Jude är man i sitt inre**, och hjärtats omskärelse *sker* genom Anden och inte genom bokstaven. Då får man sitt beröm *inte av* människor utan av Gud.

Paulus hade ständigt att göra med Omskärelsepartiets falska lära i sina brev. De höll inte Guds lag själva, utan bara för att skryta över de som de lett till omskärelse. Paulus synpunkt är att vi ska omskäras i hjärtat först. Det är vad Guds lag redan visat på:

5 Moseboken 10:16

> Omskär därför ert hjärtas förhud och var inte längre hårdnackade.

5 Moseboken 30:6

> Herren, din Gud, skall omskära ditt hjärta och dina efterkommandes hjärtan,
> så att du älskar Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ. Då ska du få leva.

Jeremia 4:4

> Omskär er för Herren, avlägsna ert hjärtas förhud,
> ni Juda män och ni Jerusalems invånare.
> Annars skall min vrede bryta fram som en eld för era onda gärningars skull,
> och den skall brinna så att ingen kan släcka den.

Omskärelsepartiet fokuserade endast på yttre omskärelse, inte någon inre förvandling som först är nödvändig.
I ett tidigare exempel nämnde vi att detta skulle vara samma sak som att idag höra att en person måste döpas för att bli frälst, istället för att först blivit frälst inombords genom tron och sedan döpt. Uppenbarligen kunde inte en sådan lära stå sig under det första århundradet och inte heller idag. Vare sig det gäller omskärelse, dop eller något annat av Guds bud.

Guds lag kommer bara till sin rätt när den används på det sätt som den var tänkt att användas;

1 Timoteus 1:8

Men vi vet att lagen är god, om man använder den rätt

Guds lag är inte till för att frälsa oss. Den är till för att definiera synd, välsigna oss när vi lyder och förbanna oss när vi är olydiga. Som hedningar som kommit till tro, blir vi omskurna i hjärtat och då och först då är vi är vi mogna att låta omskära oss fysiskt. Omskärelsepartiet gjorde det baklänges. Yttre omskärelse betyder ingenting om vi inte först har gått igenom vårt hjärtas omskärelse som Guds bud talar om. Paulus sa samma sak till Korintierna.

1 Korintierbrevet 7:19

Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren.
Vad som betyder något är att man håller Guds bud.

Vi ser även några verser senare att anledningen till att Paulus måste lära Korintierna att omskuren eller oomskuren ingenting betyder, eftersom de också var utsatta för samma falska lära som Galaterna. Omskärelse kan inte rädda oss från våra synder. Omskärelse för frälsningen är en lära som ger oss anledning att följa människors ideer, att bli träl till deras falska lära.
Vi inlöstes och friköptes på korset. Detta är anledningen till att Paulus i 1 Korintierbrevet 7, avslutar med följande;

1 Korintierbrevet 7:23

Ni är köpta till ett högt pris. Bli inte slavar under människor.

Om vi följer ett sådant direktiv baserat på falsk frälsningslära, lyder vi helt enkelt bara människor, och blir trälar till dem, istället för att vara "trälar" till Gud. Detta var ett omfattande problem under det första århundradet.

Apostlagärningarna 5:29

Då svarade Petrus och apostlarna: "Man måste lyda Gud mer än människor.

Under det första århundradet, praktiserade det traditionella judiska ledarskapet något som kallas Talmud, eller "den muntliga lagen." Paulus refererar senare till denna lära som en "**gärningslära**" *(se Qumran dokumentet 4QMMT (4Q394-5)* eller "**människobud**."

Jesus hänvisade också till "den muntliga lagen" som "traditioner hos de äldste" som bryter mot Guds lag (Mark 7, Matt 23) eller Guds Ord. Det finns mycket som kan sägas om den muntliga lagen.
Men på en mycket grundläggande nivå bestod den av doktriner, läror och människobud som mycket av den dåtida Judiska ledning under det första århundradet satte över Guds bud.
Den "muntliga lagen" även mot Guds bud. Denna viktiga fråga i det första århundradet, är också poängen och syftet med Jesu undervisning i Matt 5, Hans tillrättavisning i Mark 7 och många andra av andra tvistefrågor som Han hade med det judiska ledarskapet under hela sin tjänst.

Den kritiska punkten att komma ihåg här är att det finns en väldig skillnad mellan "människobud" och "Guds bud." Bud som kommer från människor, är skapade och inte från Gud.

Bud som kommer från Gud är Guds bud eller Guds lag, inte människobud.
Du kanske blir förvånad över hur ofta du kan se kristna seminarier idag i sin okunskap blandar ihop enkla beskrivningar och orsakar alla möjliga problem. För att citera från Skriften igen;

Markus 7:6-7

Han svarade dem: "Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare. Det står skrivet:

Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.
Deras vördnad för mig är meningslös, för lärorna de lär ut är människobud.

Markus 7:9
Han sade också till dem:
"Ni upphäver skickligt Guds bud för att upprätthålla era egna stadgar.

Markus 7:13
Ni upphäver Guds ord genom era stadgar som ni för vidare.
Och ni gör många andra liknande saker."

Som du kan se, precis som idag, förväxlades ofta även dessa saker under det första århundradet. Människobud slogs ihop med Guds bud. Det är Guds ord vi ska följa, inte människors läror och traditioner. Även i Mark 7:10 ser vi vår Herre säga att vad som var skrivet av Moses är Guds Ord. Vi måste kom ihåg att det är varje ord som går ut ur Guds mun (som hände vid Sinai) som skall vara mat för oss (Matt 4:4).

Sammanfattningsvis anser inte Paulus att någon är en riktig jude, såvida de inte har en aktiv önskan att hålla Guds bud för Gud, inte människors. Utåt höll fariseerna bara Guds lag och visade inte sin kärlek till Gud (1 Joh 5:2-3), utan var helt enkelt bara köttsligt skrytsamma. Således hade de ingen tro på Gud, utan tyvärr bara tro och kärlek till sig själva på sitt sätt genom sina stadgar.

Paulus, Petrus och Barnabas skulle ha kvalificerat sig som sanna judar enligt Paulus definition.
De följde Guds lag på grund av sin inre längtan, inte på grund av någon falsk yttre motivation som omskärelsepartiet hade. De förkastade den "muntliga lagen", samma "muntliga lag" som Paulus levde under sitt tidigare liv som farisé, när han var nitisk för "fädernas traditioner" (se Gal 1:14).

3) Hedningar

Denna grupp är lätt att definiera. Paul gör det i nästa vers;

Galaterbrevet 2:15
Vi är visserligen judar till födseln och inte hedniska syndare.

Paulus jämför de fariseeiska judarna med hedniska syndare. Medvetna om Guds lag, men fortfarande i träldom under sin egen synd genom att följa Talmud. Det fanns också Messiastroende hedningar, men det framgår inte i sammanhanget.
Enligt Paulus visste de sanna judarna att frälsning kommer genom tro och de följde Guds lag.
Det var Paulus önskan att Petrus skulle vara en förebild för hedningarna, inte ett hinder.

Sammanfattning av de tre grupperna;

1) Omskärelsepartiet - De presenterar ett falskt evangelium om frälsning genom Guds lag och startar med omskärelse. De sätter felaktigt sin tro på sig själva och sina traditioner. Dessutom höll de själva inte Guds lag själva utan var uppenbara syndare.

2) Judar - Såsom Paulus, Petrus och Barnabas - Detta är den grupp som Paulus beskriver sig själv, Petrus och Barnabas tillhöra. Paul definierar en sann jude som en som har ett omskuret i hjärta, vilket innebär att man är fullt överlåten till Gud. En med omskuret hjärta har en önskan att i allt vandra på Guds vägar, inte följa människor, utan att enbart älska Gud. De utövar inte traditioner eller den "muntliga lagen" som strider mot Guds lag. Detta är faktiskt hela avsikten med det förnyade förbundet (Jeremia 31:31-33, Hesekiel 36:26-27), vilket är till för att föra oss tillbaka till Guds lag.

3 Hedningar – Hedningar även kallade syndare av Paulus. De är ännu inte frälsta och oftast avgudadyrkare. I detta avseende är de som Omskärelsepartiet, men skiljer sig ändå i kultur och lära.

Nu är vi kanske bättre redo att undersöka versen i fråga;

Galaterbrevet 2:14

> Men när jag såg att de inte var på rätt väg efter evangeliets sanning,
> sade jag till Kefas inför alla: "Om du som är jude kan leva som hedning och inte som jude,
> varför tvingar du då hedningarna att leva som judar?"

Nu finns det de som vill tolka detta som att Paulus egentligen säger;

"Om du är Jude men övergivit lagen (vilket innebär att du lever som en hedning),
varför då tvinga hedningarna att hålla lagen som en Jude?"

På grund av denna tolkning, är det allmänt underförstått att detta är en passage som stöder läran om att lagen avskaffats. Men vers 15 exponerar det bedrägliga i denna tolkning när Paulus jämför Messiastroende judar med hedningarna och identifierar hedningarna som syndare.

Galaterbrevet 2:15

Vi är visserligen judar till födseln och inte hedniska syndare.

Om således Paulus förklarade att Petrus agerade som en hedning, kan bara tolkas som att han var ytterst irriterad på Petrus. Han kallade honom syndare och målade själv upp honom som ett hycklande exempel. Att han agerade som en hedning var INTE riktigt dåligt, eftersom hedningar är syndare och INTE håller Guds lag.

Samtidigt identifierar Paulus sig själv, Barnabas och Petrus som "sanna judar " inte som Omskärelsepartiet judar, som enligt Paulus inte är sanna judar.
När vi nu har definierat de olika grupperna i Galaterbrevet 2:14, kanske det är lättare att förstå.

Galaterbrevet 2:14

> Men när jag såg att de (*omskärelsepartiet*) inte var på rätt väg efter evangeliets sanning
> (*presenterade ett falskt evangelium*), sade jag till Kefas inför alla:
> "Om du som är jude (sann jude) kan leva som hedning (*syndare*)
> och inte som jude (*sann jude*), varför tvingar du då hedningarna (*syndare*)
> att leva som judar (*sanna judar*)?"

Paulus frågar i själva verket Petrus;
"Hur kan du förvänta dig att de Messiastroende hedningarna ska leva som sanna judar, om du lever som en hedning (som omskärelsepartiets anhängare) själv?"

Så frågan var <u>inte</u>; *"Varför sitter du där borta och försöker få hedningar (Torahbrytare)*
att leva som Judar (Torahhållare)? Vet du inte att lagen avskaffats?"

Den <u>verkliga frågan</u> var; *"Hur kan du någonsin tvinga hedningarna att hålla Torahn (som riktiga judar förväntas göra) om du nu beter dig som en hedning själv?" (Torahn = Guds lag).*

Många associerar sig med hedningarna. Men om vi är troende, då är vi inte längre hedningar utan har blivit medborgare i Israel (Ef 2:11-13). Vi har tagits bort från det vilda olivträdet (hedningarna) och ympats in i det ädla olivträdet - Israel (Rom11, Jeremia 11:16).
Vi har lämnat nationer (hedningarna) och har antagits av Guds familj och nationen (Israel).

Vi ska således följa samma instruktioner som gavs till Israel från början. En nation, en lag.

Resten av Galaterbrevet 2:

I den avslutande delen av kapitel 2, fortsätter Paulus att undervisa mot Omskärelsepartiets falska lära om en gärningsbaserad frälsning.

Galaterbrevet 2:16-17

> Men vi vet att människan inte förklaras rättfärdig genom laggärningar utan genom tro på Jesus Kristus. Därför har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att stå som rättfärdiga genom tro på Kristus och inte genom laggärningar. Genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig.Men om vi som söker rättfärdigheten i Kristus visar oss vara syndare, står Kristus då i syndens tjänst? Verkligen inte!

Han säger samma sak i andra brev:

Romarbrevet 6:15

> Hur är det då? Ska vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? Verkligen inte!

Romarbrevet 3:31

> Upphäver vi då lagen genom tron? Verkligen inte! Vi upprätthåller lagen.

I kapitel 1 säger Paulus hur han, som var en farisé, själv var tvungen att lämna en sådan falsk lära.

Galaterbrevet 2:18

> Bara om jag bygger upp igen det jag rev ner gör jag mig till överträdare.

Han fortsätter sedan med att säga att han dog bort ifrån lagen, för att göra det möjligt för honom att leva för Gud.

Galaterbrevet 2:19

> Jag har genom lagen dött bort från lagen för att leva för Gud.

Vi vet också att Paulus undervisar samma sak i Romarbrevet 7, som han gör här.

Romarbrevet 7:9

> En gång levde jag utan lag, men när budordet kom fick synden liv

Betyder detta att Paulus förkastar Guds lag? Att Paulus talade emot Guds lag?
Nej, absolut inte. "Gud förbjude!"
Lagen är utformad för att utplåna vår köttsliga människa, så att vi får en inre önskan att leva för Gud i stället för vår egen. Det är genom lagen som vi inser att vi är syndare.
Detta är vad den är avsedd att göra.

Romarbrevet 7:11-12

> Synden grep tillfället och bedrog mig genom budordet och dödade mig genom det. Alltså är lagen helig och budordet heligt, rätt och gott.

Paulus säger att eftersom lagen dödar honom genom att avslöja hans synd, får vi viljan att hålla Guds lag och att hata syndens lag, det naturliga resultatet av vår tro;

Romarbrevet 7:13-25

> Har då det som är gott blivit min död? Verkligen inte!
> Det var synden, för att den skulle avslöjas som synd. Den vållade min död genom det som är gott, för att synden genom budordet skulle avslöjas som synnerligen syndig.
> Vi vet att lagen är andlig. Men själv är jag köttslig, såld till slav under synden.
> Jag kan inte fatta att jag gör som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. Och om jag nu gör det jag inte vill, då erkänner jag att lagen är god.
> Men då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig.
> Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i mitt kött. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det goda. Det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som gör det utan synden som bor i mig.
> Jag finner alltså den lagen för mig som vill göra det goda: att det onda finns hos mig.
> I min inre människa gläder jag mig över Guds lag, men i mina lemmar ser jag en annan lag som kämpar mot lagen i mitt sinne och gör mig till fånge under syndens lag i min kropp.
> Jag arma människa! Vem ska rädda mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre! Alltså tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag, men med köttet tjänar jag syndens lag.

Genom detta inser vi att Paulus verkligen inte undervisar mot Guds lag i Galaterbrevet 2:19, men beskriver korrekt den process som Guds lag är till för att tjäna. En guide för hur vi ska leva och älska Gud. Omskärelsepartiet gjorde det om frälsning, en process som de hade perverterat och förvrängt.

Galaterbrevet 2:19

Jag har genom lagen dött bort från lagen för att leva för Gud (tjäna genom Guds lag).
Jag är korsfäst med Kristus,

Paulus förklarar Guds lag på detta sätt av en mycket viktig anledning. Omskärelsepartiet läste Guds lag och följde den helt enkelt för att skryta utåt. Utan tro erkänner Gud helt enkelt inte ett sådant handlande som lydnad, men ser det som människors falska religiösa system under sken av att vandra på Hans vägar.

Hans avsikt är att bevisa att Guds lag är utformad för att döma oss, genom att definiera och exponera vår synd. Det tvingar oss att inse att vi är syndare och därför kan det <u>inte</u> vara ett redskap för frälsning. Guds lags avsikt är att peka på det enda medlet för frälsning, Kristus. Vi tar sedan på oss Kristi sinne (Romarbrevet 7:25, 1 Kor 2:16) i vår tro, som är att tjäna Guds lag på <u>grund av</u> vår frälsning, <u>inte för</u> att uppnå frälsning.

Galaterbrevet 2:19-20

> Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig.
> Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son som har älskat mig och utgett sig för mig.

Paulus konstaterar att praktisera Guds lag för frälsning upphäver nåden som ges till oss genom tro. Rättfärdighet till frälsning är genom Kristus allena.

Galaterbrevet 2:21

> Jag förkastar inte Guds nåd. För om rättfärdighet kunde nås genom lagen, då hade Kristus dött förgäves.

Men bara för att vi har en tro som ger oss nåd och rättfärdighet till frälsning genom Kristus, betyder det inte att vi inte längre ska utöva rättfärdigheten genom Guds lag.

Galaterbrevet 2:17

> Men om vi som söker rättfärdigheten i Kristus visar oss vara syndare,
> står Kristus då i syndens tjänst? Verkligen inte!

Romarbrevet 3:31

> Upphäver vi då lagen genom tron? Verkligen inte! Vi upprätthåller lagen.

Det är på grund av rättfärdighet som ges till oss av nåd, som vi faktiskt kan utöva rättfärdighet. Kristus blir vårt exempel till att <u>följa</u> Guds lag, inte en ursäkt för att <u>inte följa</u> den.

1 Johannes 3:7

> Kära barn, låt ingen förvilla er.
> Den som gör det rätta är rättfärdig, liksom han är rättfärdig.

När vi nu vet detta, låt oss inte glömma det!

2 Petrus 2:20-21

> Om de har lärt känna vår Herre och Frälsare Jesus Kristus och kommit undan världens smitta
> men sedan återigen låter sig snärjas och besegras av den, då blir slutet värre för dem än
> början. Det hade varit bättre för dem att aldrig ha lärt känna rättfärdighetens väg
> än att lära känna den och sedan vända sig bort från det heliga budskap som anförtrotts dem.

För att sammanfatta vad Paulus undervisar i Galaterbrevet så enkelt som möjligt, kan man säga att "Lydnad är frälsningens frukt, inte grunden till frälsning" (Matt 7:16) Lydnad leder inte till vår frälsning, men är beviset på den. Vi kommer att "bli kända genom vår frukt."

Galaterbrevet 2:21

> Jag förkastar inte Guds nåd. För om rättfärdighet kunde nås genom lagen,
> då hade Kristus dött förgäves.

Vi går vidare till Galaterbrevet 3;

Galaterbrevet 3:1-4

> Dåraktiga galater! Vem har förhäxat er? Ni fick ju Jesus Kristus målad för era ögon som
> korsfäst. En enda sak vill jag veta från er: fick ni Anden genom laggärningar eller genom att
> lyssna i tro? Är ni så dåraktiga? Ni som började i Anden, ska ni nu sluta i köttet ?
> Har ni lidit så mycket förgäves, om det nu var förgäves?

Paulus menar, i motsats till Omskärelsepartiet, att är vi inte gjorda perfekta bara genom att lyda Guds lag, utan genom den inre tro vi har. Vi lyder Guds lag på grund av vår inre tro.

Galaterbrevet 3:5-9

> Han som ger er Anden och gör underverk bland er, är det för era laggärningar eller för att ni
> lyssnar i tro, som Abraham? *Han trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet.*
> Därför ska ni veta att de som har tron, de är Abrahams barn.
> Skriften förutsåg att Gud skulle förklara hedningarna rättfärdiga av tro och gav i förväg detta
> glädjebud till Abraham: *I dig ska alla folk bli välsignade.*
> Alltså blir de som tror välsignade tillsammans med Abraham som trodde.

Paulus citerar Abraham som godkännande för sin undervisning. Kom ihåg att Abraham var troende och vandrade med Gud redan <u>innan</u> han blev omskuren. Omskärelse är inte vad som orsakar din tro, tro är vad som orsakar att du vill bli omskuren. Ändå höll den *"troende"* Abraham Guds lag;

1 Moseboken 26:5

> eftersom Abraham lyssnade till min röst och tog vara på det jag förordnat:
> mina befallningar, föreskrifter och lagar.

Nu kommer vi till nästa avsnitt som kräver betydligt mer eftertanke;

Galaterbrevet 3:10-14

> Men de som håller sig till laggärningar är under förbannelse. Det står skrivet:
> *Förbannad är den som inte håller fast vid allt som står skrivet i lagens bok och gör därefter.*
> Att ingen förklaras rättfärdig inför Gud genom lagen är uppenbart, eftersom *den rättfärdige ska leva av tro*. Men lagen säger inte "av tro", utan att *den som följer dessa bud ska leva genom dem*. Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att bli en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: *Förbannad är var och en som är upphängd på trä*.
> Så skulle välsignelsen som Abraham fått komma till hedningarna i Jesus Kristus,
> så att vi genom tron skulle få den utlovade Anden.

Så är Guds lag en förbannelse, eller är vi förbannade för att vi bryter Guds lag?

Vi behöver läsa och tillämpa vad Paulus säger här. Låt oss gå tillbaka till Gamla Testamentet och se vad Gud säger att Hans lag är avsedd att göra;

5 Moseboken 11:26-28

> Se, jag förelägger er i dag välsignelse och förbannelse:
> Välsignelse, om ni lyssnar till Herrens, er Guds, bud som jag i dag ger er,
> och förbannelse om ni inte lyssnar till Herrens, er Guds, bud, utan viker av
> ifrån den väg jag i dag befaller er att gå och följer andra gudar som ni inte känner.

Guds lag välsignar och förbannar.
(Mos 11:26-27, Ps 112:1, 119:1-2, 128:1, Ords 8:32, Jes 56:2, Matt 5:6, 5:10, Luk 11:28, Jak 1:25, 1 Pet 3:14, Upp 22:14).

Det är där begreppet "*lagens förbannelse*" har sitt ursprung. Paulus uppfann inte något nytt, inte heller kallar han "Guds lag" en förbannelse.

Vi är inte förbannade om vi lyder Guds lag men om vi bryter mot Guds lag.

Det är inte lagen som är förbannelsen.
"*Förbannelsen*" är klart och tydligt ett resultat av vår överträdelse av den.
Har vi alla brutit mot Guds lag?

Ja! Så vi alla måste ta itu med att vara under "*lagens förbannelse*".

Om vi inte tar itu med förbannelsen vi alla är under, då kommer vi att gå igenom den andra döden inför den Stora Vita Tronens dom.

1 Johannes 3:4

> Den som ägnar sig åt synd bryter mot lagen, för synd är brott mot lagen.

Guds lag kan bara göra tre saker; välsigna, förbanna och definiera synd.

Så här det fungerar det;

Lagens förbannelse är den andra döden. På grund av vår synd (att bryta mot Guds lag), förtjänar vi alla döden (Rom 5:12). Men när vi har tro på korset verk, träder vi in i Hans nåd och är inte längre under "lagen om synd och död (förbannelse)" (Romarbrevet 8:1-3).

Jesus dog på korset för att befria oss från vår synd och resultatet av synd, förbannelse och död, men inte från Guds lag.
Det är inget nytt. Vi borde redan veta att Jesus dog på korset för våra synder, befriade oss från förbannelse och den andra döden genom nåd.
Varför måste Paulus undervisa om något som verkar så klart och grundläggande för oss?
Vers 3:11 gör detta klart för oss;

Galaterbrevet 3:11

> Att ingen förklaras rättfärdig inför Gud genom lagen är uppenbart,
> eftersom den rättfärdige ska leva av tro.

Galaterna försökte motiveras genom ett teologiskt och socialt tryck som kom från Omskärelsepartiet lära och gärningsläran. Uppenbarligen behövde alla de som försökte bli frälsta genom Guds lag, på nytt lära sig att frälsningen sker genom tro av nåd.

Paulus gör det klart att vi ska leva efter Guds lag, av tro – men inte för rättfärdiggörele.
Den som försöker bli rättfärdiggjord genom Guds lag, i stället för att bli rättfärdiggjord av tro genom Guds nåd, är fortfarande under "*lagens förbannelse*" (lagen om synd och död). Det enda sättet att inte vara under "*lagens förbannelse*" är att komma in i tron på Guds Ord. Då kommer du in i Guds nåd genom Jesu verk på korset.

Lagen gör bara tre saker;
definierar synd (lydnad eller olydnad), förbannar oss och välsignar oss.

När lagen definierar synd för oss, då inser vi att vi är under ”*lagens förbannelse*” (lagen om synd och död). Vi inser då att vi behöver en Frälsare för att ta bort den förbannelsen (den andra döden).
Det är där nåden erbjuder oss frälsning. Om Galatererna trodde att hålla lagen var räddningen, då kom de inte att inse att de behöver en Frälsare. Detta är precis vad Galaterbrevet 3:22-25 lär oss, vilket är ett ofta citerat avsnittt i förvirringen kring Galaterbrevet.

Nu när förbannelsen avskaffats efter att vår tro är etablerad, var lämnar det oss när det gäller vårt förhållande till "Guds lag?"

Vi är fortfarande kvar under "Guds lag" som definierar synd (olydnad) och välsignelser (lydnad), eftersom förbannelsen (Mosebok 11:26) nu är borta. Det är därför Skriften fokuserar så mycket på välsignelser i "Guds lag" för den lydige troende. (Ps 112:1, 119:1-2, 128:1, Ords 8:32, Jes 56:2, Matt 5:6, 5:10, Luk 11:28, Jak 1:25, 1 Petrus 3:14 och Upp 22:14).

Det är den otroende som fortfarande är under lagens förbannelse (den andra döden, lagen om synd och död). Det andliga sinnet är under "Guds lag" (fritt från synd), och får därmed alla välsignelser i sin lydnad till Guds lag.

Guds lag är helt klart inte en förbannelse, men vi är förbannade om vi inte lyder den (lagen om synd och död). Det är därför vi behöver en Frälsare. Frälsaren kom inte för att upphäva Guds lag, utan för att ta bort förbannelsen vi förtjänar om vi inte lyder.

Vi går vidare i Galaterbrevet;

Galaterbrevet 3:15

Bröder, jag vill ta ett mänskligt exempel:
inte ens en människas testamente som vunnit laga kraft kan upphävas eller utökas.

Paulus konstaterar att ingen kan lägga till eller ta bort i ett förbund mellan människor, hur mycket mer är det då inte sant i Guds förbund? Tänk på det ett ögonblick. Om männskliga förbund inte kan ändras, så kan inte heller Guds förbund ändras. De bygger på ömsesidiga löften.
Det är vad Paulus menar här.

Ingenting i Guds Ord har förändrats mellan oss och Honom. Det förnyade förbundet handlar helt enkelt om att Israels hus ska komma tillbaka in i förbundet. För mer om detta rekommenderar vi vår undervisning De förlorade fåren och What is the Gospel?

Galaterbrevet 3:16

Nu gavs löftena till Abraham och hans avkomma. Det står inte:
"och dina avkomlingar", som när det gäller många, utan som när det gäller en enda:
och din avkomma, som är Kristus.

Enligt Jesus i Lukas 18:11, är "*Säden*" ett bildligt uttryck som definieras som Ord Gud.
Det förefaller logiskt eftersom ett frö är full av instruktioner, eller DNA-information om du så vill.
Det kan växa till ett träd eller människor (Mark 8:24), och om människan följer dessa instruktioner, leder det till frukt i hennes liv. Vi skulle kunna gå mycket djupare än så, men du förstår nog bilden.

Paulus menar här är att det bara finns ett Guds Ord som gäller för alla.
Det finns inte en uppsättning instruktioner för judar och en separat uppsättning för hedningar.
Ändå gör människor fortfarande detta misstag.

4 Moseboken 15:16

Samma lag och samma rätt skall gälla för er och för främlingen som bor hos er.
(Se också 2 Moseboken 12:49)

Således var Guds Ord detsamma för Abraham som det var för judarna och den blandade stora folkhopen vid Sinai, när de utvandrat från Egypten.

Varför är det viktigt?

Eftersom det har en viktig innebörd som Paulus vill förmedla.

Abraham kom först till tro och därefter lät han omskära sig på Guds befallning.
Det är ingen skillnad på hur det var då eller vid Sinai eller i dag, vilket är Paulus budskap.

Galaterbrevet 3:17-18

Vad jag menar är detta:
ett testamente som Gud själv i förväg gjort giltigt kan inte upphävas av lagen som kom fyrahundratrettio år senare, så att löftet skulle bli ogiltigt. För om arvet skulle bero på lagen, beror det inte längre på löftet. Men Gud gav det till Abraham genom ett löfte.

Så lagen är inte en väg till frälsning. Om det inte krävdes av Abraham att omskära sig för att kunna vandra i tro. Om lagen är densamma idag som den var då, som den var vid Sinai, och även för oss idag, vad är då syftet med Guds Lag? Frågan är logisk, så Paulus besvarar den;

Galaterbrevet 3:19-20

Varför gavs då lagen? Den blev tillagd på grund av överträdelserna för att gälla tills avkomlingen kom, han som löftet gällde. Den utfärdades genom änglar och lades i en

medlares hand. Och medlaren representerar inte bara en part. Men Gud är en.

Lagen gavs till oss för att visa våra överträdelser, att exponera vår synd. Vi beskriver detta mer i vår undervisning om Romarbrevet i Paulus Paradox Serie. Lagen ges till oss genom en medlare.
I den Svenska texten står det änglar, men ordet är mer bokstavligt känt som budbärare.

Moses agerade som en budbärare och förmedlare av Torahn, eller Guds lag.
Jesus, till vilka löftena gavs, gjorde också samma sak. För mer information om hur Moses betraktas som en föregångare eller förebådande av Jesus, rekommenderar vi vår undervisning 4th & 7th Day.
Eftersom Guds lag pekar på vår synd som kräver vår död, är den då emot Guds löften som lovar vår frälsning?

Galaterbrevet 3:21

Är då lagen emot Guds löften? Verkligen inte.

Guds löfte erbjuder oss nåd och därmed är inte att praktisera Guds lag emot Hans nåd. Guds lag erbjuder inte oss nåd, men gör klart att vi behöver den, eftersom vi alla har brutit mot den.
Detta är Paulus nästa punkt;

Hade vi fått en lag som kunde ge liv, då hade rättfärdigheten verkligen kommit av lagen.

Sedan Paulus börjar tala om hur Guds lagen leder oss in i nåden, vilket är ett ämne där man ofta blandar ihop verser. Låt oss undersöka Galaterbrevet;

Galaterbrevet 3:23 - Var Guds lag en lära som har avskaffats korset?

Det är nu det kommer att vara till stor hjälp att ha tagit del av tidigare delar av Paulus Paradox Serie. Om du inte har det och detta avsnitt fortfarande är svårt för dig att förstå, rekommenderar vi dig återigen att titta på serien i ordning. Det finns sju lagar Paulus undervisar om i sina brev. Om du inte känner till dessa olika lagar och hur de fungerar, du kommer lätt att missförstå det här avsnittet.

Galaterbrevet 3:22

Men nu har Skriften inneslutit allt under synd, för att det som var utlovat ska ges genom tron på Jesus Kristus (Messias Yeshua) åt dem som tror.

Enligt Paulus konstaterar Skriften att alla är "*under synden*." Han säger också samma sak i Romarbrevet 3:10-20.

Alla som inte känner fredens väg (Rom 3:17) och inte har en fruktan för Gud (Rom 3:18) är skyldiga. Guds lag fastställer (eftersom alla är orättfärdiga och har brutit mot den) att hela världen är under lagen eftersom de är skyldiga (Romarbrevet 3:19). Därför är de skyldiga inför lagen.
De skyldiga (utan tro) är "under lagen" på grund av deras olydnad. Om vi går tillbaka till stadgan i Guds lag, får vi reda på att det betyder "lagens förbannelse" (Mos 11:26) och Paulus hänvisar också till detta som "*lagen om synd och död*" (Romarbrevet 6:14, 8:1-3).

5 Moseboken 11:26-28

Se, jag förelägger er i dag välsignelse och förbannelse:
Välsignelse, om ni lyssnar till Herrens, er Guds, bud som jag i dag ger er,
och förbannelse om ni inte lyssnar till Herrens, er Guds, bud, utan viker av ifrån den väg jag i dag befaller er att gå och följer andra gudar som ni inte känner.

Guds lag välsignar och förbannar;

5 Mos 11: 26-27, Ps 112:1, Ps 119:1-2, Ps 128:1, Ords 8:32, Jes 56:2, Matt 5:6, 5:10, Luk 11:28, Jak 1:25, 1 Petr 3:14, Upp 22:14.

Eftersom vi alla varit olydiga, är vi alla under lagens förbannelse. Gå tillbaka till Galaterbrevet 3:22 och läs, eftersom "allt är under synden," då är alla under lagen om "synd och död" eftersom döden är resultatet av synd (Rom 5:12, Gal 3:10-13). Det är en anledning till att Paulus säger i vers 22, att vi var alla en gång "under synden."

Är det Guds lag han talar om i detta sammanhang?
Nej! Varför?
Är Guds lag synd? Gud förbjude (Rom 7:7). Vi är under syndens lag!
Därmed vet vi att nästa vers inte handlar om Guds lag, utan om "*lagen om synd och död.*"
Se vad som händer när vi tillämpar sammanhanget korrekt.

Detta att vara under *lagen om synd och död*, vad vi måste erkänna innan vi kan ha tro.
Vi lär oss tidigare i Gal 3:10-13, att synden placerar oss under förbannelse (den andra döden) enligt lagen (Rom 5:12) och att vi genom tro inte längre är under den (Gal 3:10-13, Rom 6:14, 8:1-3).
Så i kapitel 3:10-13 förklarar Paulus det faktum att vi inte längre är under lagens förbannelse när vi har tro. I Gal 3:22-25 lär oss Paulus syftet med "*lagens förbannelse*" (*lagen om synd och död*).

Galaterbrevet 3:22

> Men nu har Skriften inneslutit allt under synd,
> för att det som var utlovat ska ges genom tron på Jesus Kristus åt dem som tror.

Detta leder till…

Galaterbrevet 3:23

> Innan tron kom hölls vi instängda och bevakade av lagen (synden, se vers 22)
> tills tron skulle uppenbaras.

Innan vi hade tro var vi under syndens lag. Synd definieras som att vi bryter mot Guds lag.
Paulus hade redan förklarade syndens följder några verser tidigare i vers 3:10;

> Det står skrivet:
> *Förbannad är den som inte håller fast vid allt som står skrivet i lagens bok och gör därefter.*

Om Gal 3:22 säger att alla är under synden, måste vi då dra slutsatsen att vi är under förbannelse, när Paulus redan sagt att lösningen är det färdiga verket på korset (3:13)?
Därför måste detta handla om "*lagen om synd och död* " som vi alla är under och därför behöver vi en Frälsare för att bli av med denna förbannelse.

Ser du nu hur sammanhanget ger förklaringen?

Många citerar just verserna 23-25 och ignorerar vers 22. De överväger aldrig <u>vilken</u> lag det är Paulus talar om som vi är under **<u>innan</u>** vi kommit till tro.
Kom ihåg att vi var "*under lagen*" innan vi kom till tro. Om att vara "*under lagen*" handlade om att hålla Guds lag, vad i hela världen skulle då att hålla Guds lag ha att göra med oss innan vi kom till tro? Innan vi hade tro visste ju vi ingenting om Guds lag.

Det är därför som Paulus är så *"svår att förstå"* för dem som är *"okunniga"* och *ostabila."*
Just här är bara ytterligare ett exempel där Paulus läsare avskaffar Guds lag och "*gör misstaget som laglösa människor*" (2 Peter 3:15-17).

"*Lagen om synd och död* " är "*lagens förbannelse."* Det är ett resultatet eller konsekvensen av brottet mot Guds lag som vi inte ens visste fanns innan vi kom till tro.

Innan vi kom till tro var vi trälar under synden och visste inte ens om det förrän vi läst eller hört Guds lag. Tron är "tyst" eller "stängd" för oss fram till det ögonblick som vi inser att vi är i träldom och under straff av Guds lag. Det är när vi inser att vi är i fängelse (lagen om synd och död, förbannelse, träldom) som vi inser att vi behöver befrias.

Vi förstår inte att vi måste frigöras förrän vi inser att vi är i träldom. Vem flyr från ett fängelse om de inte vet att de är i fängelse? Det är det första som Guds lag lär oss Vi är alla skyldiga till att ha brutit mot den och därmed förtjänar vi döden.

Detta är precis vad Galaterbrevet 3:24 talar om för oss.

"Lagen om synd och död" eskorterar oss, eller för oss till Kristus genom att påpeka att vi befinner oss i fångenskap/förbannelse. Det är inte förrän dess vi kommer till Kristus i tro som vår Frälsare, annars skulle vi inte ha någon anledning att komma till honom.

Galaterbrevet 3:24

Så blev **lagen vår övervakare** fram till Kristus, för att vi skulle förklaras rättfärdiga av tro.

Vi behöver "*lagens förbannelse*" eller "*lagen om synd och död*" för att lära oss att vi är i träldom under synden - 3:22, för att "eskortera" oss till vår Frälsare. Det lär oss att ha tro och tillit Hans perfekta nåd, som det perfekta utövandet av Ordet som blev kött och en förbannelse för oss på trä.

Galaterbrevet 3:25

Men **när tron väl har kommit** står vi **inte längre under någon övervakare**.

Efter att vi har har kommit till tro, är vi inte längre under förbannelse (lagen om synd och död).
Men före är vi under ”lagen om synd och död” (förbannelse).

Låt oss låtsas för ett ögonblick att "övervakaren" är "Guds lag" i stället för "lagen om synd och död."
Här är vad versen skulle säga då;
Före vi hade tro = stod vi under "Guds lag."
Efter vi fått tro = vi står inte längre under "Guds lag."

Låter detta förnuftigt? Självklart inte!
När vi tillämpar det rätt är här vad som händer;
Före vi hade tro = var vi under "lagen om synd och död/förbannelse
Efter vi fått tro = står vi inte längre under "lagen om synd och död/förbannelse

Paulus säger samma sak som i Romarbrevet 8:2.

Romarbrevet 8:2

Livets Andes lag har i Kristus Jesus **gjort mig fri** från **syndens och dödens lag**.
Det var "lagen om synd och död " som placerade oss i träldom, inte "Guds lag."
Varför skulle vi behöva befrias från "Guds lag" när Skriften kallar den för frihet?
Behöver vi befrias från frihet? Det låter lite korkat, eller hur?

Guds lag kallas för frihet i Skriften (Psalm 119:45).
Varför skulle Paulus säga att vi måste befrias från friheten?
Vilken förvriden röra människliga läror har skapat för oss som vi måste reda ut!

"*Lagen om synd och död*" är ett resultat av vår olydnad mot Guds lag.
Hur vet vi detta? Eftersom 5 Mos 11:26-28 säger att när vi är olydiga mot Guds lag är vi förbannade.
Skriften definierar olydnad mot "Guds lag" som synd (1 Joh 3:4).
Den förbannelse vi alla är under är förbannelse av den andra döden som väntar oss vid den stora vita tronens dom. Det är alltså vår synd/olydnad som leder oss in i förbannelse/död, eller som Paulus briljant kallar det, "*lagen om synd och död*."

Vi vet alla redan allt det här om vi har varit troende mer än en dag.
Vi vet redan att utan att först ha insett vår synd, kommer vi inte att inse behovet att bli ledd till vår Frälsare. Varför skulle vi dra slusatsen att Paulus undervisar något annat till Galaterna, som uppenbarligen har glömt att vägen till frälsning går genom tro istället för genom att hålla Guds lag?

Om de uppenbarligen glömt vägen till frälsning, så sätter Paulus dem på rätt väg igen.
Var säger Paulus att problemet är att de var lydiga till lagen?

<u>Det gör han inte!</u>
Inte en enda gång säger han att problemet är att de höll Guds lag.

Problemet var att de försökte bli frälsta genom att hålla Guds lag, det vill säga rätt lag, men av fel skäl. Det var vad Paulus måste ta itu med.

Sammanfattningsvis;

1) Vers 10 gör klart att det är synden som placerar oss under förbannelsen.
2) Vers 22 klargör att det är synden vi är under.
3) Vers 23-25 klargör att förbannelsen (*lagen om synd och död*) säger oss att vi behöver en Frälsare.

När vi etablerat tron på vår Frälsare är vi inte längre under "*lagen om synd och död*/förbannelse."
Vi vet att Guds lag inte är synd. Paulus säger oss även samma sak i Rom 7:7 så att vi inte missförstår honom.
Så när Paulus säger att synden orsakar förbannelsen (vers 10), och det är synden som vi är under (vers 22), måste vi hålla oss till detta sammanhang under hela hans undervisning (verserna 23-25).

Om att vara under synd är sammanhanget i vers 22, då kan vi inte inleda ett nytt sammanhang och säga att det är inte "Guds lag" vi inte längre är under, eftersom "Guds lag" är inte synd.

Galaterbrevet 2:23-25 anger inte vad många tror att det anger. Att avskaffa Guds lag skulle INTE tjäna något praktiskt syfte och skulle motsäga oräkneliga verser, inklusive Paulus egna ord.
Om vi bara skulle läsa vers 22 skulle vi förstå att sammanhanget handlar om "*lagen om synd och död*" och inte "Guds lag."

Vi vet alla att om vi syndar (bryter mot Guds lag) förtjänar vi förbannelse. Vi måste inse att vi måste bli ledda eller läras att vi är syndiga innan vi tillhör Frälsaren. Vi vet också att efter vi kommit till tro är vi inte längre under förbannelse (den andra döden).

Detta är ju inte så komplicerat. Men människor har förvridit Paulus skrifter till något förvirrande och komplicerat, som om Gud vore författare till förvirring.
Vi har har fått ta del av en teologisk röra. Paulus var tvungen att predika evangeliet igen för dem som hade glömt det sanna evangeliet. Galaterna hade glömt att vi ska vara motiverade av tro och sedan öva oss i lydnad till Guds lag på grund av vår tro.

Detta är frälsningen. Varför behövde även Galaterna lära sig om frälsningen? Eftersom falska lärare hade kommer in i deras församling för att övertyga dem att följa människors falska läror/vägar.

Det som tilltalande människor, med frälsning genom en gärningslära. Paulus undervisade mot detta.

Galaterbrevet 2:16

> Men vi vet att människan **inte förklaras rättfärdig genom laggärningar** utan genom tro på Jesus Kristus. Därför har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att stå som rättfärdiga genom tro på Kristus och inte genom laggärningar.
> Genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig.

Detta tema förekommer i hela Galaterbrevet; Gal 2:21, 3:2, 3:3, 3:5, 3:11 och 5:4.
Han sa att de inte försöka behaga människor genom att följa deras falska lära;

Galaterbrevet 1:10

> Är det nu människor jag försöker få på min sida, eller Gud?
> Eller söker jag människors gillande? Hade jag fortfarande sökt människors gillande skulle jag inte vara Kristi tjänare.

Detta tema förekommer också på många ställen; Gal 1:10-11, 2:3, 4:3, 4:9, 6:12 och 6:13.

Lösningen för att påverka denna "*snedvridna*" lära, var att föra in dem på "Frälsningens väg," eftersom de uppenbarligen glömt "*evangeliets sanning*."
De falska lärare som försökte tvinga Galaterna att följa deras lära, följde inte lagen själva (6:13).
De följde istället den "*muntliga lagen*," människobud och traditioner som stod i strid mot Guds lag (Mark 7, Matt 23).

Tänk på en sak i detta sammanhang;
Det faktum att Paulus ansåg att de falska lärarna inte ens själva följde "Guds lag", borde vara något för oss begrunda. Ändå drar många slutsatsen att han själv undervisar mot "Guds lag."
Hur kunde han ha ett problem med dem som inte följer Guds lag, och sen förespråka samma samma sak själv?

Han hänvisade till "*lagen om synd och död*" som en "*övervakare*."

Det var en ganska lysande användning av Ordet Paulus hade under det första århundradet.
Men det har förlorat det mesta av sin betydelse i dag.
Ordet som översätts med "övervakare" eller i vissa fall "väktare" i verserna 24-25,
är det grekiska ordet *paidagogos*.

Detta är benämningen för ett ämbete eller befattning hos den person som skulle hålla en annan person under uppsikt (fångenskap) och eskortera barn till skolan. Väl framme skulle han lämna över denna person (*paidagogos*) till läraren.

Är det inte hur Guds frälsningsplan fungerar?

Vi börjar enligt Guds lag och vi är under dess träldom (*förbannelse/lagen om synd och död*),
tills vi kommer till tro.
På grund av detta förstår vi att vi måste befrias från världens vägar och finna frihet i Guds vägar genom att placera vår tro och tillit till honom. När vi gör det är vi inte längre syndens lag oss under bevakning/fångenskap, utan vi kan gå till "*skolan*" och lära oss Guds ord och hur man tillämpar det, så att vi kan bli mer lika vår Herre.

Paulus tog helt enkelt hjälp av en grekisk metafor för att tala om värdet av "*lagen om synd och död*" innan vi kommer till tro. Att vara "*under lagen*" i enlighet med *"lagen om synd och död"* är bara

Paulus sätt att säga samma sak som vi skulle säga i dag om vi bröt emot lagen och hamnade i fängelse.

Låt oss göra ett antagande; Föreställ dig att du är en Amerikansk medborgare;

I USA har man kanske 100.000 lagar, eller kanske 500.000 som man skall följa.
Gud har bara ett par hundra bud, varav bara ett tiotal traditionella kristna rättar sig efter idag.
Tänk om du bryter mot en lag; låt oss säga att du begår förräderi.
(Bibliskt sett, blir det som om du skulle tillbe avgudar eller helt övergett Gud).
Då placeras du i fängelse i väntan på din dödsdom, eftersom förräderi straffas med döden i USA.

På samma sätt är det med Guds lag, som definierar din synd.
Den har också har en lag som kräver dödsstraff. Det är lagen om synd och död enligt Paulus.

Det är inte förrän du läst lagen och dömts av den, som du inser att du är skyldig och nu är under förbannelse/fångenskap eller straff, och rättegång väntar.
Du är nu under straffsatsen (förbannelsen/fångenskapen) enligt lagen (*lagen om synd och död*), och en övervakare (*paidagogos*), som företräder myndigheten i lagen, vaktar utanför din fängelsecell medan du väntar på din dödsdom.

Vid denna tidpunkt inser du nog, att det enda sättet att inte behöva ta lagens straff, är att bli benådadad av presidenten.
(*I detta exempel skulle presidenten vara en metafor för Herren*).

Presidenten säger att hans lagar är bra och konstitutionen är perfekt och han ber dig placera din tro på att hans makt, för att rädda dig genom sin nåd.
Han säger att om han gör det, kräver han att du i fortsättningen lyder hans ord författningen/lagen, i kärlek och tro på hans makt för att du skall bli benådad. Han säger också att han kommer att ge dig ett juridiskt ombud (den helige Ande) för att du skall lära dig allt om lagen, Torahn, och få en rättvis dom.

Du sätter då din tro till presidenten och utövar, eller bevisar din tro/tillit, genom att uppriktigt försöka lyda konstitutionen (lagen) i hans land (Israel) som han sa var god och perfekt.
Detta betyder inte att du följer lagen perfekt, men du har en önskan att hålla Guds lag, av respekt och kärlek till den som benådad dig.

Du studerar hans konstitution med hjälp av ett juridiskt ombud (Anden), som lär dig allt.

Då är du inte längre under lagen (syndens och dödens lag), utan under nåden.

Det tog förverkligandet av lagens straff för att du skulle förstå och nå (eskorteras) till att i tro acceptera presidentens nåd. Lagens straff gjorde sitt jobb, genom att peka på den som kunde förlåta dig och leda dig på den rätta vägen. Du har nu glädje i att veta att du är under nåden och visar din respekt och kärlek genom att lära dig och utöva hans lagar.

Till dem som vill göra "övervakaren" till "Guds lag," och säger att efter tron är etablerad i oss, behövs inte "Guds lag" längre och kan ogiltigförklaras, har mer än en motsägelse i Skriften;

Romarbrevet 3:31

> Upphäver vi då lagen genom tron? Verkligen inte! Vi upprätthåller lagen.

Romarbrevet 7:22

I min inre människa gläder jag mig över Guds lag

Matteus 5:17 (Det är vår Frälsare som talar).

Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna.
Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla.

Matteus 5:18

Jag säger er sanningen:
Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav,
inte en prick i lagen förgå, inte förrän allt har skett.

Vi vet att alla profetior ännu inte är uppfyllda.
Det finns fortfarande de som måste uppfyllas.

Matteus 5:19

Därför ska den som upphäver ett av de minsta av dessa bud och lär människorna så kallas minst i himmelriket. Men den som håller dem och lär ut dem,
han ska kallas stor i himmelriket.

Psaltaren 1:1-2

Salig är den som inte följer de gudlösas råd,
som inte går in på syndares väg och sitter bland föraktare,
utan har sin glädje i Herrens undervisning
och begrundar hans ord både dag och natt.

Psaltaren 119:35

Led mig på dina budords stig, jag älskar den.

Orspråksboken 29:18

Utan uppenbarelsen går folket vilse,
lycklig är den som tar vara på Guds undervisning.

Och vi fortsätter…

Galaterbrevet 3:26-29

Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus (Messias Yeshua).
Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus.
Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna.
Alla är ni ett i Kristus Jesus (Messias Yeshua).
Och om ni tillhör Kristus är ni avkomlingar till Abraham, arvingar efter löftet.

Paulus upprepar här att frälsningsmodellen alltid har varit densamma och det har aldrig funnits någon skillnad mellan jude eller grek i denna fråga. Först kommer vi till tro, sedan följer lydnad, inte för frälsning, men på grund av vår frälsning.

Galaterbrevet 4:1-7

Jag menar: så länge arvingen är omyndig är det ingen skillnad mellan honom och en slav, trots att han är ägare till allt. Han står under förmyndare och förvaltare fram till den dag som hans far har bestämt.
På samma sätt var det med oss. Så länge vi var omyndiga var vi slavar under världens makter.
Men när tiden var inne sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen,
för att friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt.

> Och eftersom ni är söner har Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande, som ropar:
> "Abba ! Far!" Alltså är du inte längre slav utan son.
> Och är du son är du också arvinge, insatt av Gud.

Här ser vi att Paulus fastslår att innan vi var troende, var vi slavar till världen, de elementära principerna i världen. Dessa idéer, filosofier och andra värderingar, förslavar oss i träldom. Jesus kom för att återlösa oss från denna träldom. Han föddes av en kvinna som också var i samma situation som alla människor, att vara född under ”*lagen om synd och död*”. Genom Jesus är vi adopterade ut ur världen, som barn till vår Skapare och därmed också arvingar till löftet.

Här kommer vi till nästa vers som ofta citeras för att bevisa att Paulus undervisade mot Guds lag.

Galaterbrevet 4:9 - Kan"Guds lag" jämföras med "svaga och fattiga makter?"

Galaterbrevet 4:8-11 används ofta som bevis för att de troende inte längre ska att hålla alla Guds bud, i synnerhet inte Sabbat och högtidsdagar. Sammanhanget tvingar fram vissa absurda frågor. Ta del av den text som vi har belyst här;

Galaterbrevet 4:8-11

> Förr, när ni inte kände Gud, var ni slavar under gudar som egentligen inte är några gudar. Men nu när ni känner Gud, eller än mer är kända av Gud, hur kan ni då vilja vända tillbaka till dessa svaga och fattiga makter och bli slavar under dem igen? Ni håller noga reda på dagar och månader och särskilda tider och år. Jag är rädd att jag kanske har ansträngt mig förgäves bland er.

Är Sabbaten och högtidsdagarna "svaga och fattiga makter?"
Är Herrens sabbater och högtidsdagarna "en del av världen" som placerar oss under "träldom?"
Ännu viktigare, lär Skriften oss någonstans att "Guds lag" är träldom?

Dessa är de frågor som vi måste ställa oss och pröva emot Skriften. Det tvingar oss att undersöka de omgivande sammanhangen i stället för att injicera våra egen fördomar i texten.

Först bör vi fastställa sammanhanget;

Galaterbrevet 4:3

> På samma sätt var det med oss. Så länge vi var omyndiga var vi slavar under världens makter.

Här fastställs tydligt att sammanhanget är ett "inslag av världen."

Så här är en viktig fråga som vi bör begrunda.
Kan vers 4:9-10 referera till "Guds lag," det vill säga om sabbater och högtidsdagar?
Om "Guds lag" är världslig istället för andlig, då kunde det möjligen ha någon mening.

Men;

Romarbrevet 7:14

> Vi vet att lagen är andlig.

Från detta Bilelord vet vi att sammanhanget i Galaterbrevet 4, inte kan handla om "Guds lag" i verserna 4:9-10.

Men vi skall inte sluta där. Det finns många mer sammanhang som vi kan dra in för att verkligen förstå vad Paulus menar.

Är Guds lag träldom?
1) Verserna 1-6 visar tydligt, att före Kristus var vi i världens träldom,
inte i träldom under "Guds lag" som vissa lär.

Guds lag är inte av världen och Guds lag kan inte kallas både frihet och slaveri samtidigt,
utan att skapa en skriftenlig motsägelse.

Psaltaren 119:44-45

> Jag vill alltid följa din undervisning, för alltid och för evigt.
> Jag kan gå fram på rymlig plats, för jag begrundar dina befallningar.

Jakob 1:25

> Den som däremot blickar in i frihetens fullkomliga lag och blir kvar i den,
> inte som en glömsk hörare utan som en verklig görare, han blir salig i det han gör.

Vad är den "fullkomliga" lagen i Skriften som vi förväntas följa enligt Jakob?

Psaltaren 19:8

> Herrens undervisning är fullkomlig,
> den ger nytt liv åt själen.
> Herrens vittnesbörd är sant,
> det ger vishet åt enkla människor.

Paulus förklarar <u>världens vägar</u> vara träldom, inte Guds vägar.

Guds vägar (Hans lag) är frihet från människligt leverne (eller världens vägar) i den meningen att Guds vägar är avskilda (heliga) jämfört med världens sätt (träldom).

De enda människor i hela Skriften som någonsin nämner Guds bud som slaveri och vägrade följa dem, var de Han var arg på. Ha detta i åtanke ...

De som följde Hans vägar och var lydiga till Hans bud (Psalm 119),
sägs vara de efter Hans eget hjärta (Apg 13:22).

Guds vägar är frihet från världens sätt. Vi är "kallade" att inte vara av världen. Det är faktiskt ganska enkelatt förstå. Att leva enligt världens sätt är att gå tillbaka till Egypten, tillbaka till träldom.

2) Verserna 8-20. En massivt fel uppstår ofta här. Det klaras lätt upp lätt och sanningen blir sedan obestridlig. Verser 8-19 används ofta som bevis för att vi inte längre ska fira Guds Högtidsdagar och Sabbater (9-10). Läs det igen och lägg märke till vad som är det viktigaste;

Galaterbrevet 4:8-20

> Förr, när ni inte kände Gud, var ni slavar under gudar som egentligen inte är några gudar. Men nu när ni känner Gud, eller än mer är kända av Gud, hur kan ni då vilja vända tillbaka till dessa svaga och fattiga makter och bli slavar under dem igen?
> Ni håller noga reda på dagar och månader och särskilda tider och år.
> Jag är rädd att jag kanske har ansträngt mig förgäves bland er.
> Bröder, jag ber er: bli som jag, för jag blev som ni. Ni har inte gjort mig något ont.

Ni vet att det var på grund av kroppslig svaghet som jag första gången kom att predika evangeliet för er. Trots att min svaga kropp var en prövning för er visade ni varken förakt eller avsky för mig, utan ni tog emot mig som en Guds ängel, som Kristus Jesus (Messias Yeshua). Var är nu er lovprisning? Jag kan intyga att ni då hade rivit ut era ögon och gett dem till mig om ni kunnat. Har jag nu blivit er fiende genom att säga er sanningen?
Dessa människor brinner för er men inte på ett gott sätt, utan de vill skilja er från oss för att ni ska brinna för dem. Det är bra att brinna för det som är gott, det gäller alltid och inte bara när jag är hos er.
Mina barn, som jag än en gång måste föda med smärta tills Kristus har formats i er,
jag skulle önska att jag nu var hos er och kunde ändra mitt tonfall,
för jag vet mig ingen råd med er.

Låt oss göra en lista över några viktiga punkter från dessa verser (Gal 4:8-20);

1. Det är omvända hedningar som Paulus talar till.
2. De brukade tjäna andra gudar.
3. Nu känner de den ende sanne Guden.
4. Trots detta vill de gå tillbaka till svaga och och fattiga makter relaterat till gudarna de brukade tjäna.
5. De önskar gå tillbaka till träldom igen, relaterat till gudarna de brukade tjäna.
6. Vad de vill vända tillbaka till är att fira vissa dagar, månader och år i samband med de gudar de tidigare brukade tjäna.

Kanske detta kan ha klarat upp en del av förvirringen, men låt oss gå in mer i detalj.

Kom ihåg att det alltid handlar om sammanhanget och att låta Skriften tolka Skriften, utan dra in vår egen fördomfullhet.

Antaganden, som är roten till felet och som ofta görs beträffande dessa verser, gäller iakttagandet av dagar, månader och år som Guds högtidsdagar, sabbater, etc. och beskrivs i 3 Moseboken 23.

Däri ligger den typiskt moderna fördomfullheten som vanligtvis injiceras i denna text.

Det är sällan någon tänker på att hedningarna dyrkade dagar, månader och år till deras solgudar innan de kom till tro på den sanne Guden. Om vi tillfrågades vilka helgdagar som innbar träldom, Guds heliga (avskilda) dagar eller solgudsdyrkade dagar, vad tror du skulle vara det rätta svaret?

Vilka heliga dagar innebär träldom; solgudens tider eller vår Skapares heliga fester?

Vad säger texten?

Låt oss fråga så här; Hur kunde grekerna, som brukade dyrka falska gudar (de hade sina egna helgdagar att iaktta), men som nu dyrkade den sanne Guden (vers 9), på något sätt gå tillbaka och fira Guds högtidsdagar?

Det är lite svårt att svara på, eller hur?
Hur kunde de gå tillbaka till något som de aldrig hade gjort? Se hur tankemönster ignorerar sammanhanget och ger felaktiga antaganden som misslyckas när de prövas?

Låt oss ställa frågan om hur grekerna kunde gå tillbaka, till "*svaga och fattiga makter*," även om vi gör misstaget att tro att de svaga och fattiga makterna kom från Gud?

Är inte det också lite svårt att svara på?

De var Greker. Om de gick tillbaka till något, återvände de till vad Skriften säger att de kom från, vilket var avgudadyrkan (vers 8). Tror vi att falska gudar inte har sina egna högtidsdagar?
Visst har de det!

I själva verket har vi behållit samma hedniska solgudsdagar och kulttraditioner i form av jul och påsk. För mer om detta, titta på vår undervisning med titeln Solbränd.
Återigen typiska fördomar och antaganden som misslyckas när sammanhanget undersöks.

Galaterna var påverkade från både vänster och höger. Vi har "Omskärelsepartet" som försökte få dem att följa Guds lag och den muntliga lagen (Talmud) som ett medel för frälsning,
i stället för bara lydnad.

Det var ett problem. Vi har också de Galater som ville återgå till sina gamla högtidsdagar och traditioner, sannolikt efter påtryckningar från oomvända vänner och familj.

Om Galaterbrevet plötsligt gav upp alla sina falska gudar (solgudar) högtidsdagar och traditioner och fokuserade på Guds högtider, kan man ju föreställa sig hur svårt det måste ha varit. De skulle lämna traditioner och speciella dagar som de kulturellt firade, och andra familjemedlemmar och vänner sannolikt fortfarande firade. Galaterna försökte göra både och; Fira Guds dagar och solgudens dagar. De försöke helt enkelt att behaga människor på bekostnad av Guds Ord.

Galaterbrevet 1:10

> Är det nu människor jag försöker få på min sida, eller Gud?
> Eller söker jag människors gillande?
> Hade jag fortfarande sökt människors gillande skulle jag inte vara Kristi tjänare.

Detta är inte första gången detta har hänt i Skriften och Gud har aldrig funnit det acceptabelt.
Lite enkel forskning i något modernt uppslagsverk kommer att ge ljus över vilka dagar som är solgudens dagar och ockulta traditioner med anknytning till dem, om man är riktigt intresserad.

Apg 15:20 är ett bevis för att Galaterna förföll tillbaka till ockult templedyrkan som de som hedningar var bekanta med i sin kultur.

Apostlagärningarna 15:20

> …utan bara skriva till dem att hålla sig borta från sådant som blivit orent genom avgudadyrkan, från sexuell omoral, från kött av kvävda djur och från blod.
> (Alla var ockulta solgudstraditioner).

En berättigad fråga; var i Bibeln kallas Guds Högtidsdagar och Sabbater "*svaga och fattiga makter*?"

Var kommer detta märkliga begrepp ifrån, människor eller Skriften?

Definierade inte Paulus slaveri som undervisning från männikors läror, och världens principer som *svaga och fattiga makter*?

Är det inte samma saker som Jesus rasade mot Mark 7 och 23? Han tillbringade hela sin verksamma tjänst med att visa, vederlägga och korrigera från Mose lag, och nu säger vi att det är dåligt att utöva den?

Tänk på detta; var fick Galaterna veta att de skulle kunna uppnå frälsning om de omskar sig.
Så när de var omskurna var deras frälsning ett faktum, eller hur? De ansåg att det var inget problem att ge efter för trycket från vänner och familj att fortsätta att iaktta sina sociala solgudenshögtider.

Men Paulus sa att de inte skulle VÄNDA TILLBAKA till OCH FIRA solgudarnas högtider.

Galaterbrevet 4:21-23 – Litar vi på Gud eller människor?

Denna avsnitt är hämtat från Brad Scott, med tillstånd från Brad Scott Wildbranch Ministries http://www.wildbranch.org

Vi får ofta höra att denna liknelse definitivt visar att Guds lag är slaveri och inte bara skall upphävas, men även kastas bort, och de som önskar att lyda Guds lag är Hagars barn. Men är det bakgrunden till vad Paulus undervisar?

De första fyra och ett halvt kapitel i denna bok undervisar oss om att försoning och sonskap inte förvärvas av lydnad till Guds lag, eller någon lag för den delen. Det har vi redan konstaterat många gånger. Fokuset på arv, utsäde och relation föregår liknelsen om Hagar och Sarah. Människan blir frälst av nåd genom tro, och det är denna gåva från Gud som fastställer relationen.

Arv, det vill säga genom löftet, kan endast erhållas genom en relation. Det finns en fråga som jag önskar du har i åtanke när vi studerar dessa passager och det är; "När började denna relation?"

Galaterbevet 4:21–23

> Säg mig, ni som vill stå under lagen: lyssnar ni inte till lagen?
> Där står skrivet att Abraham hade två söner, en med slavinnan och en med den fria hustrun.
> Slavinnans son var född på mänsklig väg, den fria hustruns son däremot i kraft av ett löfte.

En av två viktiga verser är vers 21. Vilka är de som vill stå under lagen?...
och är en önskan att lyda lagen samma sak som att vara "under lagen?"

Detta kan vara en av de tillfällen där det skulle behövas studera vad som omfattas i Romarbrevet flera gånger, eftersom det 6:e kapitlet i Romarbrevet definierar för oss vad det innebär att vara under lagen. Att vara "under lagen" innebär att vara "under syndens herravälde," som kallas "den gamla människan" i Romarbrevet 6:6.

Den som vill leva enligt lagen, eller annars försöker etablera sin rättfärdighet utan tillit till relationen genom tron, de gör det endast på grundval av laglydnad.

Som vi kommer att se kan förbundet på Guds berg, Horeb, inte stå ensamt, eftersom det inte kan rädda människan eller försona henne med Gud. Paulus säger att de som önskar att stå under lagen är oförmögna att bli arvingar till löftet, det står faktiskt skrivet i lagen.

Han visar detta genom att använda av liknelse. Han börjar med att använda två mycket välkända kvinnor och en man från Skriften; Hagar, Sarah och Abraham.

Det är viktigt att känna till historien om dessa tre, för det är deras handlingar som ligger till grund för jämförelsen.

Berättelsen som finns i 1 Moseboken kapitel 16 till 21, berättar om ett löfte av Gud till Abraham och Sarah, att även på sin ålderdom skulle de få ett barn som skulle bära kvinnans säd,
att det eviga förbundet skulle fortsätta genom honom, och att hans säd skulle bli många nationer.
Abraham och Sara var redan av kvinnans säd genom samma eviga förbund genom tro.
Mer om detta senare.

Allteftersom tiden gick, började Abraham och Sara förlora sin tillit till Guds ord och snart tog det sig uttryck i att genomföra detta löfte genom sina egna gärningar och vägar.
I en scen som liknar Adam i lustgården, lyssnar Abraham på sin hustru och litar inte på att Gud ska ge dem ett barn och de får Ismael, som blev till genom Saras Egyptiska slavinna, Hagar.

Denne son, eftersom han tillkom genom gärningar snarare än av förtroende, kunde inte bli Abrahams arvtagare, eftersom han inte hade kommit till av en relation genom förtroende eller genom tron. Trons säd kom genom Isak, därför att hans födelse var resultatet av Abraham och Saras förtroende för deras "Fader" Gud, så trons barn produceras av barn som har tro. Arv är inte förtjänat, utan förvärvas vid födseln genom ett givet löfte.

Galaterbrevet 4:24–26

> Detta har en djupare mening: de två kvinnorna är två förbund.
> Det ena kommer från berget Sinai och föder sina barn till slaveri, det är Hagar.
> Ordet Hagar står för Sinai berg i Arabien och motsvarar det nuvarande Jerusalem,
> eftersom det lever i slaveri med sina barn.
> Men det himmelska Jerusalem är fritt, och det är vår moder.

Skillnaden mellan Hagar och Sarah är grunden för de två förbunden.
Förbundet på Sinai berg hänvisar tydligt till Mose lag. Förbundet som ges här gavs i 2 Moseboken;

2 Moseboken 19:5

> Om ni nu hör min röst och håller mitt förbund,
> skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk, ty hela jorden är min.

Förbundet börjar med det hebreiska ordet *ve'atah*.

Det betyder "hädanefter" eller "från och med nu." Det följer tillkännagivandet från Gud, att Israels barn genom deras förtroende i relationen, fastställt genom Påsken (Passover), nu är födda på örnvingar och förda till Gud själv.

Om du noggrannt läser det förbund som gavs på berget Sinai, ser du att det inte fanns någon frälsning eller försoning inblandad där, utan bara ett löfte om att Israels barn kommer att vara värdefullare än alla andra människor på jorden som en följd av deras lydnad. Om förbundets förtroendeförhållande är etablerat först, så kommer lydnad till lagen som gavs på berget Sinai, att skilja dem från alla andra folk.

Om man följer Mose lag utan en relation, då är det naturliga resultatet slaveri, eftersom man söker rättfärdighet utan relation. Och det beror inte på att lagen i sig är träldom, utan att vi som människor misslyckas med att hålla lagen.

LAGEN RÄDDADE INTE ISRAEL FRÅN EGYPTEN!
Lagen gavs efter det att de var befriade, och efter det blev den förtroendebaserade relationen fastställd, nerskriven av Guds finger på stentavlor.

Samma mönster infördes i begynnelsen.
Adam är skapad som en "Guds son" och sedan given regler.

• Noa hade funnit "nåd" i Guds ögon och fick sedan instruktioner att bygga en ark.
• Abraham trodde på Gud och genomgick senare förbundets omskärelse.

Mycket enkelt; förbundet som beskrivivs i 2 Mosebok 19 är ett löfte om att Israels lydnad till Guds röst kommer att skilja dem från alla jordens folk. Så är det bara.

Enbart laggärningar kan inte frälsa. Om förbundet på Sinai är menat att kunna frälsa dig, som de inte är avsedda att göra, då är du i träldom för du inte kan uppfylla det.
Det första misstaget i denna del av Skriften, är att man felaktigt antar att förbundet på Sinai var Guds sätt att "frälsa" Israel.

Det andra misstaget infinner sig om man förutsätter att det andra förbundet är det "förnyade förbundet."

Detta är ett mycket tragisk misstag, för det finns ingen hänvisning till det "förnyade förbundet" överhuvutaget. Det finns heller ingen hänvisning till Nya testamentet.
Jämförelsen som Paulus gör är mellan tjänarinnan och den fria hustrun.

Ett löfte gavs till Abraham och Sara att om de lyssnade till Guds ord skulle de få ett barn vars säd skulle bli en mängd nationer. Detta löfte gjordes eftersom Abraham och hans hustru "trodde" på rättfärdighet. Abraham och Sara hade redan etablerat en relation med Gud baserad på tro.
Ett förhållande som var baserat på förtroende, det var inte det andra.

Lägg märke till Galaterbrevet 4:25 som en annan jämförelse som dras in i liknelsen.
Hagar och Sinai berg är synonymt med Jerusalem som det VAR DÅ, det vill säga under det första århundradet. En flyktig läsning av evangelierna kommer att avslöja att Jerusalem på Jesu tid dominerades av fariséer och sadduceer, två judiska sekter som representerar själva kärnan i vad förbundet på berget Sinai åstadkommer utan en relation med Fadern.

Minns du de frågor som vi diskuterade tidigare beträffande "Omskärelsepartiet," så kan du se hur allt detta är relevant här i Paulus diskussion.
Grunden för att vara en medborgare i "himmelriket" var inte längre rotad i det försonande blodet från ett offer, utan istället strikt anknytning till den "rabbinska syn på lagen, legalism.
I vers 26, får vi mer information. Det andra av de två förbunden jämförs med det himmelska Jerusalem, moder till oss alla. Vad är det himmelska Jerusalem, allas moder?

Vi får veta lite mer här;

Hebrerbrevet 12:22-23

> Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad,
> det himmelska Jerusalem, till änglar i mångtusental, till en festgemenskap och församling av förstfödda som har sina namn skrivna i himlen, till Gud som är allas domare
> och till andarna av rättfärdiga som nått fullkomningen.

Detta himmelska Jerusalem är en plats som författarens lyssnare har KOMMIT TILL och nu är en del av. Detta passar perfekt med Efesierbrevet 2:19-22, där vi får veta att Jesustroende hedningar nu har blivit en del av något som redan har fanns.

Detta himmelska Jerusalem är "moder" till oss alla. I sitt sammanhang hänvisar det till en "moder" för alla som tror. Paulus talar om för oss att Sarah, den som genom Israels tro och förtröstan, representerar ett förbund som föregår förbundet på Sinai, och är från himlen.

Vi tror att denna "moder" är en hänvisning "kvinnans säd" i 1 Moseboken 3:15. Säden som definieras av Jesus, är Guds ord och Eva representerar alla som bär på denna säd.

Det är trons frö, ett frö som är planterat av tro, som gör oss till Guds barn.
Denna "kvinnans säd" gavs från början och vi vet från Galaterbrevet 3:16, att det är och alltid har varit bara EN SÄD.

Det är denna säd som etablerar en Fader/Son relation, gör nu arvet möjligt. Säden kan inte tas emot genom gärningar, men genom förtroende och tro, följt av laglydnad som bevis på tillit till denna tro. Varför det är så svårt för de flesta kristna att se detta som förbryllande.

Vi tror att det himmelska förbundet bildades från begynnelsen och har alltid varit Guds gåva till människan. Det var alltid initierat genom tro på givaren.
Lagen är ett förbund som överträffas av vår tro och var aldrig avsett att ersätta den.

Om relationen söks genom vad som hände på berget Sinai, då var påsken förgäves.
Först Påsken (Passover), SEDAN berget Sinai.

Liknelsen som Paulus använder här passar perfekt in i temat för hela denna bok.

Frälsning och en relation med Skaparen finns endast i tron på Honom, och har alltid påbörjat ett liv som helt tillägnas Honom. Paulus förringar inte sambandet till Galaterbrevet med denna liknelse. Fokus ligger på försoningen. Om du blandar förbundet på berget Sinai med förtroende för att få försoning då är du fortfarande under förbannelse. När det gäller försoning, måste de vara separerade, de kan inte samexistera. Meningen med en liknelse är att behålla liknelsen i dess allegoriska sammanhang.

Galaterbrevet 5:1 - Är Guds lag "Fångenskap" eller "Frihet?"

Vid första anblicken kan denna fråga verkar ganska absurd. Skulle Gud ha gett oss "träldom" och sedan förklarat att om vi lyder denna "trädom" kommer vi att bli välsignade, och om vi inte lyder den så faller vi under förbannelsen av den andra döden (Mos 11:26-29).
Har du lyckats hittat någon vers i hela Skriften som säger att Guds lag är slaveri?
Nej det kan du nog inte göra, för den finns inte, men mycket mer av det motsatta;

Psaltaren 119:44-45

> Jag vill alltid följa din undervisning,□för alltid och för evigt. □
> Jag kan gå fram på rymlig plats,□för jag begrundar dina befallningar.□

Psaltaren 119:47

> Jag har min glädje i dina bud□ som jag älskar.□

Jakob 1:25

> Den som däremot blickar in i frihetens fullkomliga lag och blir kvar i den,
> inte som en glömsk hörare utan som en verklig görare, han blir salig i det han gör.

Så om Guds lag är frihet, hur kan man då också kalla den träldom?

Bra fråga! Det kan man helt enkelt inte, åtminstone inte för dem som vill undvika uppenbar motsägelse mot sin egen lära och teologi. Så vad är det Paulus definierar som träldom i Galaterbrevet? Han säger att falska lärare kom med träldomen;

Galaterbrevet 2:4

> Det ville annars de falska bröder som hade nästlat sig in.
> De hade smugit sig in för att spionera på den frihet vi har i Kristus Jesus
> och göra oss till slavar.

... genom att lära oss om "världens makter" ...

Galaterbrevet 4:3

> På samma sätt var det med oss.
> Så länge vi var omyndiga var vi slavar under världens makter.

... och rättfärdighet genom Guds lag ...

Galaterbrevet 2:16

> Men vi vet att människan inte förklaras rättfärdig genom laggärningar
> utan genom tro på Jesus Kristus. Därför har också vi satt vår tro till Kristus Jesus,
> för att stå som rättfärdiga genom tro på Kristus och inte genom laggärningar.
> Genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig.

... i stället för att bara visa lydnad till Guds lag ...

Galaterbrevet 6:13

> De som låter omskära sig håller inte ens lagen själva,
> men de vill att ni ska bli omskurna så att de kan vara stolta över ert yttre.

... och varför ville dessa falska lärare föra oss bort från verklig frihet;

Galaterbrevet 5:1

> Till denna frihet har Kristus gjort oss fria.
> Stå därför fasta och låt er inte tvingas in under slavoket igen.

Dessa falska lärare höll inte Guds lag utan undervisade mot den.
Således undervisades **en falsk lära och de försökte få Galaterna att hålla Guds lag för frälsning**.

Som vi redan sagt, falska lärare från Omskärelsepartiet (Gal 2:7-12, 5:12) och gärningslärans företrädare (Gal 2:16, 3:23, 5 och 3:10) började främja sin lära (den muntliga lagen) att det skulle krävas av hedningarna att de skulle vara omskurna, för att vara berättigade till frälsning.

Träldomen som Galaterna var intrasslade i igen, var människors falska lära och övertygelse.
Det bör noteras att Paulus använder ordet "igen."

Om "träldom" var Guds lag, hur skulle då de omvända hedningarna föras tillbaka till den "träldom" som de aldrig hade haft, Guds lag? De kunde de inte. Om vi läser sammanhanget förstår vi att de var falska lärare som undervisade mot Guds lag med sina egna traditioner och läror.

Vi vet att de inte använde Guds lag på rätt sätt. Men vi ska hålla Guds lag för att visa vår kärlek till vår Herre, inte för att försöka förtjäna frälsning.

Johannes 14:15

> Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud.

Johannes 14:21

> Den som har mina bud och håller fast vid dem är den som älskar mig.
> Den som älskar mig ska bli älskad av min Far, och jag ska älska honom
> och uppenbara mig för honom.

Johannes 14:23-24

Jesus svarade: "Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord.
Och min Far ska älska honom, och vi ska komma till honom och ta vår boning hos honom.
Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord. Ordet som ni hör är inte mitt,
det kommer från Fadern som har sänt mig.

Johannes 15:10

Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek,
liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek.

1 Johannes 2:4-5

Den som säger: "Jag känner honom" och inte håller fast vid hans bud,
han är en lögnare och sanningen finns inte i honom.
Men hos den som håller fast vid hans ord har Guds kärlek verkligen nått sitt mål.
Så vet vi att vi är i honom.

1 Johannes 5:3

Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga

2 Johannes 1:6

Och detta är kärleken: att vi lever efter hans bud.
Detta är det bud ni har hört från början: att ni ska leva i kärleken.

Vi ska vara lydiga mot Guds lag på grund av vår frälsning, inte för vår frälsning .

1 Johannes 4:19

Vi älskar (lydnad till lagen som vi tagit emot) därför att han först har älskat oss (nåd).

Lydnad är helt enkelt ett bevis på vår tro (Jak 2:26). Paulus försöker bara få Galaterna tillbaka in under Guds nåd genom tro, och undervisa mot det felaktiga i att förlita sig Guds lag för frälsning. Ingenstans i hela Galaterbrevet lär Paulus ut att vi inte bör hålla Guds lag i lydnad.

Om han gjorde det skulle han motsäga sig själv, Jesus och otaliga verser i Skriften.
Är Guds lag motsatsen till nåd? Vad menade Paulus när han varnade Galaterna för att hamna i onåd? Vad gjorde de? Hur blir vår Frälsares seger utan verkan?

Vi går vidare i Galaterbrevet, men kom ihåg att Omskärelsepartiet undervisade att omskärelse var ett nödvändigt medel för frälsning.

Galaterbrevet 5:2-3

Lyssna! Jag, Paulus, säger er att om ni låter omskära er, kommer inte Kristus att vara till någon hjälp för er. Jag försäkrar er igen:
var och en som låter omskära sig är skyldig att hålla hela lagen.

Om man omskär sig för att bli frälst, påminner Paulus dem om att de måste hålla <u>hela</u> lagen för att bli frälst genom Guds lag.

De som undervisar och praktiserar att omskärelse leder till frälsning, försöker rättfärdiga sig till frälsning och kringgå nåden.

Galaterbrevet 5:4

Ni har kommit bort från Kristus, ni som försöker bli rättfärdiga genom lagen.
Ni har fallit ur nåden.

Paulus sade inte omskärelse var dåligt.

Paulus säger inte att om du är omskuren är du är skyldig att hålla hela lagen. Sammanhanget i vers 4 visar att det handlar om när man falskt använder omskärelse med avsikt att bli frälst.

Vi har pratat om Omskärelsepartiets lära flera gånger redan. Paulus säger att den är fel.

Textmässigt säger han detta;

Om du motiverar dig själv till frälsning genom omskärelse, måste du motivera dig själv att perfekt följa hela Guds lag.

Detta är naturligtvis inte möjligt, eftersom alla har syndat.

Att försöka vara motiverad av lagen är densamma som falla från nåden. Vi är rättärdigjorda och frälsta av nåd genom tro, inte genom lydnad till Guds lag. Betyder det att vi inte ska vara lydiga mot "Guds lag" i vår tro?

1 Timoteus 1:8

> Men vi vet att lagen är god, om man använder den rätt.

Vi vet att de använde "Guds lag" på fel sätt. Vi ska hålla Guds lag för att uttrycka vår kärlek till honom, inte för att försöka förtjäna frälsning.

Galaterbrevet 5:5-6

> Vi däremot väntar i Anden genom tron på den rättfärdighet som är vårt hopp.
> I Kristus Jesus beror det inte på om vi är omskurna eller oomskurna,
> utan om vi har en tro som är verksam i kärlek.

Allt detta betyder är att omskärelse inte är ett krav för frälsning, som vi berört i tidigare avsnitt. Omskärelse räknas som ingenting, när det gäller att vara berättigad till frälsning.
Vi måste hålla saker i sitt sammanhang. Detta betyder inte att omskärelse inte har något värde. Paulus säger bara att omskärelse inte har något värde för frälsning (Rom 3:1-2).

Galaterbrevet 5:7-18

> Ni började bra. Vem hindrade er så att ni inte längre lyder sanningen?
> Den övertalningen kom inte från honom som kallade er. Lite surdeg syrar hela degen.
> Jag för min del litar på er i Herren att ni inte ska vara av annan mening.
> Men den som skapar förvirring bland er ska få sin dom, vem han än är.
> Bröder, om jag fortfarande predikade omskärelse, varför blir jag då förföljd?
> I så fall vore korsets anstöt borta. De som hetsar er borde gå och kastrera sig.
> Ni är kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle,
> utan tjäna varandra i kärlek. Hela lagen uppfylls i ett enda budord:
> Du ska älska din nästa som dig själv.
> Men om ni biter och sliter i varandra, se då till att ni inte slukar varandra.
> Vad jag vill säga är detta: vandra i Anden, så gör ni inte vad köttet begär.
> Köttet söker det som är emot Anden, och Anden söker det som är emot köttet.
> De två strider mot varandra så att ni inte kan göra det ni vill.
> Men om ni leds av Anden står ni inte under lagen.

Galaterbrevet 5:18 - Har "Guds Ande" lett oss bort från "Guds lag?"

Vad är Andens förhållande till "Guds lag?" Är Guds Ande emot Guds lag, eller någon annan lag?
När Paulus använder uttrycket "under lagen" vilken lag är det han hänvisar till?
Spelar det någon roll? Kan vi inte bara anta att han hänvisar till "Guds lag?"
Vad sägs i sammanhanget? Vad har "köttets gärningar" att göra med "lagen" Paulus hänvisar till i vers 18 ? Har "köttets gärningar" något samband med Guds Ande eller lagen som Paulus hänvisar till? Vad betyder Paulus ord att Anden strider mot köttet? Vad har "köttet" att göra med "lagen?"
Om vi inte kan svara på dessa frågor, då vi gjort vad många redan har gjort och det är att ta vers 18 ur sitt sammanhang och drar slusatsen att det säger något som det uppenbarligen inte gör.

Många drar slutsatsen att Guds Ande är emot "Guds lag." Låt oss pröva denna tolkning mot Skriften. Innan vi förklarar det omedelbara sambandet med Galaterbrevet 5:18, är det viktigt för oss att fastställa meningen och syftet med hela Galaterbrevet.

Galaterbrevet 5:17

> Köttet söker det som är emot Anden, och Anden söker det som är emot köttet.
> De två strider mot varandra så att ni inte kan göra det ni vill.

Galaterbrevet 5:18-21

> Men om ni leds av Anden står ni inte under lagen.
> Köttets gärningar är uppenbara: sexuell omoral, orenhet, orgier, avgudadyrkan, ockultism, fientlighet, gräl, avund, vredesutbrott, själviskhet, splittringar, irrläror, illvilja, fylleri, vilda fester och annat sådant. Jag säger er i förväg vad jag redan har sagt:
> de som lever så ska inte ärva Guds rike.

Vers 18 hänger ihop med hela sammanhanget för sin betydelse, därav ordet "men."

Det finns flera viktiga frågor och när vi svarat på dem kommer de att definiera innebörden av denna vers.

1) Vad är syftet med Anden som relaterar till "Guds lag?"
2) Vilken lag är vi inte längre under, "Guds lag" eller "syndens lag?"
3) Vad menar Paulus i vers 17 att Anden strider mot köttet?
4) Vad har "köttets gärningar" i vers 19, att göra med vilken lag vi inte längre under?

Genom att besvara dessa frågor kommer vi att göra vad de flesta inte gör;
att låt Skriften definiera Skriften istället för att förutsätta vad en enskild vers betyder.

1) Vad är syftet med Anden som står i relation med "Guds lag?"

Att Hjälparen, Anden ska bo i oss;

Johannes 14:16

> Och jag ska be Fadern, och han ska ge er en annan Hjälpare som ska vara hos er för alltid:

… som troende…

Johannes 14:17

> sanningens Ande. Världen kan inte ta emot honom, för världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, för han förblir hos er och ska vara i er .

... och lära oss allt (inte bara vissa saker) som Jesus undervisade om;

Johannes 14:26

Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern ska sända i mitt namn,
han ska lära er allt och påminna er om allt som jag sagt er.

... genom att vittna om sanningen ...

Johannes 15:26
Men när Hjälparen kommer som jag ska sända er från Fadern,
sanningens Ande som utgår från Fadern, då ska han vittna om mig.

... och leda oss in i hela (inte bara en del) sanningen ...

Johannes 16:13
Men när han kommer, sanningens Ande, då ska han leda er in i hela sanningen.
Han ska inte tala av sig själv utan bara tala det han hör, och han ska förkunna för er
vad som kommer att ske.

Anden ska alltså att bo i oss och vägleda oss in i hela sanningen.
Detta väcker frågan, vad är sanningen?

<u>"Guds lag" (Ordet, Jesus) är sanningen.</u>

Psaltaren 119:142
Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet, din undervisning är sanning.

Johannes 17:17
Helga dem i sanningen: ditt ord är sanning.

Jesus är sanningen, Vägen, Livet och Ljuset.

Johannes 14:6
Jesus sade till honom: "Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Johannes 8:12
Jesus talade till dem igen och sade:
"Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."

Varför är Jesus Vägen, Sanningen, Livet och Ljuset?
Han är Ordet, Guds lag, undervisning, som blev kött.

Johannes 1:14
Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet,
den härlighet som den Enfödde har från Fadern.
Och han var full av nåd och sanning.

Är "Guds lag" Vägen, Sanningen, Livet, och Ljuset?

Lagen är <u>vägen</u>.
2 Mos 18:20, 5 Mos 10:12, Jos 22:5, 1 Kon 2:3, Ps 119:1, Ords 6:23, Jes 2:3, Mal 2:8, Mark 12:14) och Apg 24:14.

Lagen är <u>sanningen</u>.

Psalm 119:142, Mal 2:6, Rom 2:20, Gal 5:7, Psalm 43:2-4 och Joh 8:31-32.

Lagen är livet.
Job 33:30, Psalm 36:9, Ords 6:23 och Upp 22:14.

Lagen är ljuset.
Job 24:13, 29:3, Ps 36:9, 43:2-4, 119:105, Ords 6:23, Jes 2:5, 8:20, 51:4, 2 Kor 6:14 och 1 Joh 1:7.

Alltså är Jesus lagen.

Lagen är också frihet.
Psalm 119:45, Jak 1:25, 2:12.

Det är därför vi har frihet i Jesus Kristus. Se vår undervisning Varför är Kristus frihet?

Galaterbrevet 5:1

> Till denna frihet har Kristus gjort oss fria.
> Stå därför fasta och låt er inte tvingas in under slavoket igen.

Galaterbrevet 2:4

> Det ville annars de falska bröder som hade nästlat sig in. De hade smugit sig in för att spionera på den frihet vi har i Kristus Jesus och göra oss till slavar.

I Guds lag har vi frihet. På människans och världens vägar befinner vi oss i träldom.
Där Anden är, finns det också frihet.

2 Korintierbrevet 3:17

> Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet.

Varför är Anden frihet? Den leder oss till sanningen, Torahn som egentligen är Herren Jesus Kristus.

Johannes 16:13

> Men när han kommer, sanningens Ande, då ska han leda er in i hela sanningen.
> Han ska inte tala av sig själv utan bara tala det han hör,
> och han ska förkunna för er vad som kommer att ske.

Vad gör sanningen?

Johannes 8:32

> Ni ska lära känna sanningen, och sanningen ska göra er fria.

Sammanfattningsvis;

1) Guds Ord är lagen som är Vägen, Sanningenen, Livet, Friheten och Ljuset.
2) Jesus vandrade perfekt efter lagen (Han är Ordet som blev kött) så han är vårt exempel på Vägen, Sanningen, Livet, Friheten och Ljuset.
3) Anden leder oss in i "Guds lag."

Profetian säger att hela syftet med Anden är att hjälpa oss att följa hela "Guds lag."

Hesekiel 36:26-27

> Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er.
> Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött.

Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar
och håller mina lagar och följer dem.

Hesekiel 11:19-20

Jag skall ge dem ett och samma hjärta, och en ny ande skall jag lägga i deras bröst.
Jag skall ta bort stenhjärtat ur deras kropp och ge dem ett hjärta av kött,
för att de skall vandra efter mina stadgar och hålla mina bud och följa dem.
De skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud.

Denna "hjärttransplantation" hjälper oss att följa "Guds lag," som underlättades genom det förnyade förbundet .

Jeremia 31:33

Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger Herren:
Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan.
Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.

Hebreerbrevet 10:16

Detta är det förbund som jag efter denna tid ska sluta med dem.
Och sedan säger *Herren*:
Jag ska lägga mina lagar i deras hjärtan
och skriva dem i deras sinnen

Således är <u>hela poängen och syftet med Anden</u> att föra oss in i och följa "Guds lag."

Så när man läser Galaterbrevet 5:18, är det mycket svårt att dra slutsatsen att lagen som Paulus hänvisar till är "Guds lag."

Galaterbrevet 5:18

Men om ni leds av Anden står ni inte under lagen.

Om Paulus refererar till "Guds lag" då skulle versen läsas så här med tanke på vad vi vet om det tydliga syftet med Anden;

Galaterbrevet 5:18

Men om ni leds av Anden (ledda att följa Guds lag) står ni inte under lagen (Guds lag).

Låter det vettigt? Nej knappast.

Så Paulus måste hänvisa till "en annan lag." Som tidigare nämnts hänvisar Paulus till "en annan lag," kallas "syndens lag" (Rom 7:22-23) och den leder till döden (Rom 5:12) och följaktligen kallas "lagen om synd och död" som vi inte längre är under (Rom 8:2).

Paulus hänvisar till "lagen om synd" (Rom 7:22-23) i Galaterbrevet 5:18.
Eftersom vi vet att synden definieras som att bryta mot "Guds lag" (1 Joh 3:4) bör vi kunna pröva detta mot Gal 5:18;

Galaterbrevet 5:18

Men om ni leds av Anden (följer Guds lag, och inte syndar)
står ni inte under lagen (syndens lag).

Det låter mer meningsfullt. Om vi leds av Anden att följa "Guds lag" kommer vi inte att synda.
Om vi inte syndar så är vi inte under "syndens lag." Detta är exakt samma sak som Paulus beskriver i Rom 7.

Romarbrevet 7:14

Vi vet att lagen är andlig.

1) **Vad är syftet med Anden i relation med "Guds lag?"**

Svar; För att hjälpa oss att hålla "Guds lag."

Svaret på fråga nummer ett hjälper oss även att besvara fråga nummer två;
2) *Vilken lag är vi inte längre under, "Guds lag" eller "syndens lag?"*

Galaterbrevet 5:18

Men om ni leds av Anden (Guds lag) står ni inte under lagen (syndens lag).

Vi kan nu ta itu med fråga nummer tre och fyra för att tillämpa det omedelbara sammanhanget;
3) *Vad menar Paulus i vers 17 (det omedelbara sammanhanget) att Anden strider mot köttet?*

Galaterbrevet 5:17-18

Köttet söker det som är emot Anden, och Anden söker det som är emot köttet.
De två strider mot varandra så att ni inte kan göra det ni vill.
Men om ni leds av Anden står ni inte under lagen.

Vers 17 fortsätter bekräfta att Anden är till för att hjälpa oss följa "Guds lag." Därför undervisar oss Galaterbrevet 5:18 att vi inte längre är under "syndens lag" (köttet) om vi leds av Anden.

Paulus säger att köttet är emot Anden ("Guds lag"). "Köttet" definieras som "syndens lag."

Romarbrevet 7:22-25

I min inre människa gläder jag mig över Guds lag,
men i mina lemmar ser jag en annan lag som kämpar mot lagen i mitt sinne
och gör mig till fånge under syndens lag i min kropp.
Jag arma människa! Vem ska rädda mig från denna dödens kropp?
Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre!
Alltså tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag, men med köttet tjänar jag syndens lag.

Vers 17 fortsätter bekräfta att lagen vi inte längre är under, är "syndens lag" om vi verkligen är ledda av Anden. Vers 17 som hänger ihop med vers 18, är "Guds lag" (Anden) och inte " syndens lag " (köttet). Uppenbarligen kan vers 18 inte vara "Guds lag" och inte heller kan "köttet" vara "Guds lag." Således bekräftar fråga nummer tre vår analys av vers 18 och nu kan vi ta itu med den fjärde och sista frågan.
4) *Vad har "köttets gärningar" i vers 19 att göra med den lag vi inte längre är under?*

Galaterbrevet 5:18-20

Men om ni leds av Anden står ni inte under lagen. Köttets gärningar är uppenbara:
sexuell omoral, orenhet, orgier, avgudadyrkan, ockultism, fientlighet, gräl, avund,
vredesutbrott, självviskhet, splittringar, irrläror, illvilja, fylleri, vilda fester och annat sådant.

Vad betyder det att "köttets gärningar" har att göra med att vara "under lagen" eller "ledda av Anden?" Uppenbarligen är "köttets gärningar" inte av Anden, så "köttets gärningar" måste vara under "syndens lag." Det är tydligt att detta är samma undervisning som i Romarbrevet;

Romarbrevet 7:25

Gud vare tack, genom Jesus Kristus (Messias Yeshua), vår Herre!
Alltså tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag, men med köttet tjänar jag **syndens lag**.

Återigen bekräftar vår studie att "under lagen" i vers 18 är detsamma som "köttets gärningar," vilket faktiskt är "syndens lag." När vi leds av Anden är vi inte under "syndens lag."
Men om vi skulle ge efter för köttet, skulle vi vara under "syndens lag." När man ger efter för "syndens lag" som hedning, innebär det att man är under *lagen om synd och död*.
När man ger efter för "syndens lag" som troende, översätts det till nåd, eftersom vi inte är under "*lagen om synd och död*," men under nåden (Rom 6:9, 14, 8:2).
När man ger efter för "syndens lag" är man inte ledd av Anden (Guds lag).

Sammanfattningsvis. Galaterbrevet 5:18 undervisar inte mot "Guds lag", utan mot "syndens lag."

<u>Verserna 20-21 listar all den frukt som "syndens lag" producerar;</u>

Galaterbrevet 5:20-21

> avgudadyrkan, ockultism, fientlighet, gräl, avund, vredesutbrott, självviskhet, splittringar, irrläror, illvilja, fylleri, vilda fester och annat sådant.
> Jag säger er i förväg vad jag redan har sagt: de som lever så ska inte ärva Guds rike.

<u>Verser 22 räknar upp all den frukt som "Guds lag" genom Anden producerar;</u>

Galaterbrevet 5:22

> Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet, självbehärskning. Sådant är lagen inte emot.

Guds lag är inte emot en sådan frukt, men "Guds lag" är verkligen mot den frukt som redovisades i verserna 20 och 21.

De som verkligen har Anden blir ledda till att följa "Guds lag." Precis som Jesus kommer han att producera god frukt. De som inte har eller ignorerar Anden eller förolämpar nådens Ande (Hebr 10), producerar dålig frukt och Jesus känner dem inte.

Matteus 7:17-23

> Så bär varje gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär dålig frukt.
> Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt.
> Ett träd som inte bär god frukt blir nerhugget och kastat i elden.
> Alltså ska ni känna igen dem på deras frukt.
> Inte skall var och en som säger ’Herre, Herre’ till mig ska komma in i himmelriket,
> utan den som gör min himmelske Fars vilja.
> Många ska säga till mig på den dagen:
> Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn
> och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar
> och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar?
> Men då ska jag säga dem sanningen:
> Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni laglösa.

Undervisningen i Galaterbrevet 5:18 är enkel när den läses i sitt sammanhang som det var tänkt, alltså att läsa den som ett helt brev i stället för versvis;

Galaterbrevet 5:18

> Men om ni leds av Anden (med ett hjärta av kött, Guds lag, god frukt) står ni inte under lagen (med ett stenhjärta, syndens lag, dålig frukt).

Den som leds av Anden leds till lydnad av Guds lag, vilket är anledningen till Paulus också säger;

Romarbrevet 7:14

Vi vet att lagen är andlig.

Ju mer bibliskt "andlig" en person är, desto mer lyder den personen Guds lag. Det är den oandlige som undervisar mot Guds lag, även om de är troende.

Detta är anledningen till att Jesus förklarade att sådana människor skulle vara minst i himmelriket;

Matteus 5:18-19

Jag säger er sanningen:
Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav, inte en prick i lagen förgå,
inte förrän allt har skett.
Därför ska den som upphäver ett av de minsta av dessa bud och lär människorna så kallas minst i himmelriket. Men den som håller dem och lär ut *dem*,
han ska kallas stor i himmelriket.

Galaterbrevet 5:22-26

Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet,
mildhet, självbehärskning. **Sådant är lagen inte emot.**
De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär.
Om vi har liv genom Anden, låt oss då också följa Anden.
Låt oss inte vara fåfänga, inte utmana varandra och inte avundas varandra.

Vi går vidare till Galaterbrevet 6;

Galaterbrevet 6:1-2

Bröder, om någon skulle ertappas med en överträdelse, då ska ni som är andliga människor
med mild ande upprätta honom. Men se till att inte du också blir frestad.
Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.

Ibland finns det förvirring i att känna till exakt hur "Kristi lag" skall förstås.

Lagen om Kristus är helt enkelt Guds lag. Det är de bud som Fadern gav sonen och Han lydde.
För mer om detta, se vår undervisning 5 Moseboken 13 testet och Himmel och jord och Guds lag.

Galaterbrevet 6:3-10

Den som tycker sig vara något fast han ingenting är, han bedrar sig själv.
Var och en ska pröva sin egen gärning. Då kan han ha sin stolthet för sig själv
och inte jämföra sig med andra. Var och en ska bära sin egen ryggsäck.
Men den som får undervisning i ordet ska dela med sig av allt gott
till den som undervisar honom. Bedra inte er själva, Gud lurar man inte:
det människan sår ska hon också skörda. Den som sår i sitt kött får av köttet skörda
undergång, men den som sår i Anden får av Anden skörda evigt liv.
Låt oss inte tröttna på att göra gott, för när tiden är inne får vi skörda om vi inte ger upp.
Så låt oss därför göra gott mot alla medan vi har tillfälle,
och särskilt mot dem som tillhör trons familj.

Paulus nämner här igen, att det finns de som tvingar till omskärelse av köttet. Vad som verkligen betyder något är en inre förvandling. Utåt lydnad kommer alltid att följa vår inre omvandling som ett bevis på vår tro.

Galaterbrevet 6:11-18

Se vilka stora bokstäver jag nu skriver till er med egen hand.
De som vill göra ett gott intryck genom det yttre försöker tvinga er till omskärelse
bara för att inte bli förföljda för Kristi kors. De som låter omskära sig håller inte ens lagen
själva, men de vill att ni ska bli omskurna så att de kan vara stolta över ert yttre.
För min del vill jag aldrig vara stolt över något annat än vår Herre Jesu Kristi kors,
genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen.
Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren,
det viktiga är att vara en ny skapelse. Frid och barmhärtighet över dem
som följer denna regel, och över Guds Israel.
Nu får ingen ge mig mer besvär, för jag bär Jesu märken på min kropp.
Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er ande, bröder. Amen.

Nu när vi har granskat hela Galaterbrevet kanske du kan se att den verkligen anledningen till Galaterbrevet inte var att undervisa mot att lyda Guds lag i tro; Det handlade om att inte rättfärdiga frälsning genom att hålla Guds lag. Det är två olika saker. Galaterna hade också problem med att vilja vända tillbaka till solgudens lära och dess helgdagar, som inte är förenligt med Guds Ord.
Att lyda Guds lag är vad vår Fader vill och det är vad Messias gjorde som vårt exempel att följa.
MEN, att lyda Guds lag är inte en väg till frälsning, bara ett bevis på den.
Nåd är medlet för frälsning och ingenting kan någonsin ersätta det.

Vi hoppas att du har haft utbyte av denna undervisning och kom ihåg, pröva allt!
Vidoeversionen av denna och annan undervisning hittar du på; www.testeverything.net

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i hela Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com
FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries
WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net
TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#